

Konačno je krenulo

U trenutku kad su sve svjetske organizacije, posebno one koje se brinu o ljudskim pravima, izgubile na kredibilitetu, i kad je NATO počeo ličiti na papirnatog zmaja, tad su 19 zapadnih država-članica NATO-a udarile po Srbiji/Jugoslaviji snagom svog najmodernijeg oružja. Konačno, nakon 10 godina teroriziranja Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, svijetu su se odjednom otvorile oči i usta, a SAD, prije svega, postalo je više nego dosta masakra nad Albancima u Kosovu, te su zbog duboko humanitarnih razloga, započeli zračni napad na srpske/jugoslavenske vojne ciljeve. Dok ovo pišemo napadi još traju, i po svemu što je sad vidljivo, Milošević neće popustiti i potpisati sporazum iz Rambouille-a, kojeg su Albanci prihvatili uz sve moguće pritiske od strane velikih zapadnih država. Objektivni promatrači tvrde da se radi o pravednom sporazumu, koji uzima u obzir i zaštitu ljudskih prava Srba, kojih je na Kosovu samo 8 posto, i koji su tom činjenicom postali htjeli-nehtjeli manjina u dijelu vlastite države. S druge strane, Albancima je 1998. g. Milošević ukinuo status autohtone pokrajine i sve privilegije koje su stekli jugo-ustavom iz 1974. g. Odjednom su Albanci s Kosova, najstariji europski narod na svom višemilenijskom boravištu postali žrtva mentaliteta srednjevjekovnog terora i zločina. Zapravo, čini se, kao da je Milošević i njegovi kritičari, usprkos snažne oporbe njemu i narodnog (posebno studentskog) mijenja koje je vodilo rekordno duge antimiloševićeve prosvjede u Beogradu, i odjednom postali isto: Srbi su u Miloševiću našli sebe, a "Vožd" je postao slika i prilika veličinske volje.

Strašne posljedice tako srođenog jedinstva postaju toliko vidljive da svi Clintoni, Albrightovici i drugi odjednom progovaraju riječima spoznaja, koje su trebale biti izgovorene daleko prije, jer bi cijena velikosrpskim apetitima bila manja i podnošljivija za žrtve što ih je dala Hrvatska (u prvom redu), a potom Bosna i Hercegovina, a sad Albanci s Kosova.

Ipak, vjerujemo u ocijenu da je Amerika našla sebe, da je pokrenula Europu iz njoj prirođenog cinizma, i da su Sjedinjene Američke Države, kao nikad prije, odgovorile na srpske zločine, ne zbog nafte, ni geopolitičkih interesa, niti zbog ideoloških pozicija, nego zbog visoko moralnih razloga da bi spasili nezaštićen narod, koji se nije snašao u promjenama loma komunizma, te je previše dugo mislio da se može braniti gandijskim mirotvorstvom i populacijskom eksplozijom. Srbi su i u tome tvrdokorno siloviti, oni znaju da masovna ubojstva, genocid i njihov specijalitet "etničko čišćenje" donosi brze rezultate. Albanaca bi se Srbija mogla riješiti i u ovom kratkom vremenu NATO-vih zračnih napada, ukoliko ne dođe do intervencije NATO pješadije. Zato i tvrdimo da je došlo vrijeme do konačnog uništenja velikosrpskih koncepcija i srpske vojne moći. U tome zemlje NATO-a trebaju moralnu podršku cijeloga svijeta.

Drago Geoheli

ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal

(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

**Čitajte u
ovom broju :**

☐ **Sadržaj na
strani 2**

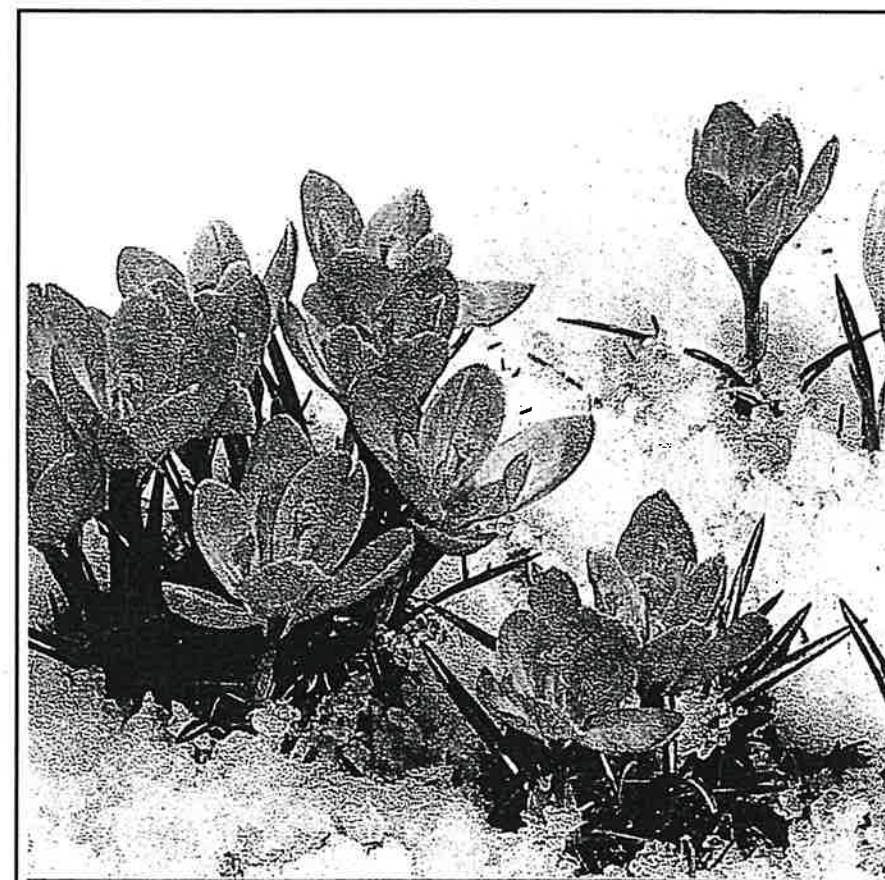
☐ **Motrišta**

☐ **Zapadni
komandosi
u Srbiji**

☐ **Priopćenje
HRVATSKE
VLADE**

☐ **Lijepom
Našom....**

I drugo....

Hrvatski Uskrs
Hrvatski Uskrs
Hrvatski Uskrs

Hrvatska

ISKRA

(Bivši "CIRKULAR" za
Toronto i okolicu
Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
Canadian Croatian Journal

Izlazi dva puta mjesečno

Editor-in Chief
Glavni Urednik :

Valentina Krčmar

Technical Director:
Slavko Butković

Address • Adresa :
1137 Centre Street
Thornhill, Ontario
L4J 3M6

Telephone • Telefon :
(905) 738 - 0053
Fax :
(905) 738 - 9853

Yearly Subscription - Godišnja
Pretplata :
\$50.00

Subscription to "ISKRA" can be
deposited at any of the Croatian
Credit Unions, account No. 274 - 2403
or directly, to the Editor-in-Chief.

Pretplata na "ISKRU" može se
učiniti kod Glavnog Urednika ili u
bilo kojoj Hrvatskoj Kreditnoj
Zadruzi pod brojem 274 - 2403.

Advertising rates :
Full page - \$750.00 per year
1/2 page - \$400.00 per year
1/4 page - \$200.00 per year
1/8 page (bus.card) - \$100.00 per year
Advertising is payable in advance.

Oglasi :
Cijela stranica - \$750.00 godišnje
1/2 stranice - \$400.00 godišnje
1/4 stranice - \$200.00 godišnje
1/8 stranice (posjetnica) - \$100.00
godišnje
Oglasi se plaćaju unaprijed.

"Hrvatska ISKRA" Broj 31. 31. ožujka 1999

Contributing Editors :

Drago Geoheli, dr.Darko Desaty, Jozo Mišetić, Zlata Jurić, Ivica Zdunić,
Branko Milinkovich, Marija Barun, Fedor I. Čičak.

SADRŽAJ :

UREDNIKA PIŠE.....	2
VIJESTI IZ TORONTA.....	3
VIJESTI IZ HRVATSKE.....	4
VIJESTI NA ENGLJESKOM.....	5
HINA VIJESTI.....	6

USKRŠNJA PORUKA MONS. BOZANIĆA.....	7
-------------------------------------	---

IZ HRVATSKOG TISKA.....	7-19
Prilopćenje HRVATSKE VLADE.....	7
Kronologija NATO-vih zračnih napada.....	8-9
Gen. Ante Roso: Zapadni komandosi u Srbiji.....	10
Većina MIG-ova cijela, ali blokirana.....	10
"Stopping" Milošević.....	11
Treba li suspendirati Jugoslaviju ?.....	11
"Canadian accused of kidnapping".....	12
Rasplet koji CIA nije planirala.....	13
Posjet patrijarha Pavla.....	14
Aleksa Crnjaković : GLEDIŠTA.....	15
Povratak u Domovinu.....	16
Banke u Hrvatskoj.....	17
Grobница za BRUNU BUŠIĆA.....	17
VUKOVAR I SARAJEVO.....	18
Razgovor : prof. JASNA ŠEGO.....	19

LJEPOM NAŠOM.....	20-22
Mojim očima.....	20
Kratke vijesti iz kulture.....	21
Život se vratio iz nižega.....	22

ZDRAVLJE- Uloga vode i pića u prehrani.....	23
- Arthritis.....	23
DOPISI NAŠIH ČITATELJA.....	24
Zagreb, top s Griča.....	25
SVAŠTICE -.....	26

ŠPORT.....	27
------------	----

MOTRIŠTA.....	28
---------------	----

Urednica piše:

Ima jedna dobra izreka: "Taste your own medicine" i dodajmo još tome "Slobo!" i dalje ništa više ne treba reći! Ovih dana, iako mi je život zaista zakomplikiran - iz zdravstvenih razloga člana moje obitelji i zaista mi nije lako - u duši sam konačno mirnija - pravda je počela padati s neba po Srbiji! Ovih dana su mi pred očima bezbrojni bezbrojni Hrvati i Bosanci, koji su umirali pred očima svijeta, a svijet je nagađao tko je kriv, tko nije; razmišljao; češao se po glavi.... Predsjednik Clinton je rekao u svom govoru da svijet nije reagirao na vrijeme kad su Hrvati i Bosanci umirali, i da sada više nema čekanja - no, pitamo se da li su samo Albanci i njihova sudbina razlog ovog bombardiranja? Da li ima nešto drugo, što ćemo mi saznati kroz 50 godina? Ipak - svima nam je malo lakše, jer konačno istina dolazi na vidjelo - a koliko se toga još ni ne zna? No, ima još jedna stvar koja me užasno boli: kad smo mi - žrtve srpskog terora - demonstrirali, urgirali za pomoć - rijetko tko je od nas imao takav izlaz u novine, na TV ili radio kao što danas imaju Srbi koji stoje zajedno sa "serijskim etničkim čistačem", Miloševićem i njegovim pomoćnicima. Svi su oni izgleda zajedno - i još imaju i način da im se i riječi čuju. Žalosno, svijetu, žalosno! A gledati te jadne Albance - djecu, starce, starice - suze, plač, zločin - i opet smo se u sjećanjima vratili u dane Vukovara, Iloka, Hrvatske i Bosne i Hercegovine! No, kako kažem - konačno pravda "pada" s neba! Hvala NATO-u i svim zemljama koje sudjeluju u ovoj akciji, posebno Kanadi! Ali, i vrijeme je!!

Dragi čitatelji, sretan Vam Uskrs i hvala Vam na svemu!

Valentina Krčmar

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 31. 31. III, 1999

Športske vijesti

Važna vijest!!

24. march, NYON, Heads of the European football organisation (UEFA) decided that a match in the 8th group of the 2000 European Championship qualifications between Yugoslavia and Croatia previously scheduled for 27. March in Belgrade, should be postponed until August 18.

UEFA putem odbojkaša!?

Politiku ne treba miješati s nogometom. Stajalište je to europske nogometne organizacije (UEFA), naglašene i u njezinoj posebnoj obavijesti od 29. ožujka kojom ne podržava bojkot jugoslavenskih nogometaša koji imaju ugovore s klubovima iz zemalja članica NATO-a. S te je strane UEFA još osjetljivija, jer je obavještena da je Nogometni savez Jugoslavije inicirao i potakao čin mogućeg bojkota klubskih nogometnih obveza svojih reprezentativaca i igrača.

UEFA je svojim temeljnim opredjeljenjima sukladna odrednicama Međunarodnog olimpijskog odbora, iako voli reći za sebe da je samostojna organizacija koju politika ne zanima, ali ju - osluškuje. Prije nego što donese bilo kakvu konačnu odluku vrlo je suzdržana i sustavno dosljedna, što ne znači da nije neugodno drastična kad voda dođe do ruba. Da je tako svjedoče UEFA-ini istupi u rukavicama gdje god je to moguće. Tako je i u prigodi s bojkotom jugoslavenskih nogometaša. Nigdje se ne govori o reperkusijama koje bi mogle zadesiti jugoslavenske nogometaše nastave li u svojim klubovima protestirati protiv zbivanja za njihovu zemlju. No, uvelike, zaobilaznim riječnikom, u prvoj rundi namijenjenoj on-

ma koji znaju čitati između redaka, pa shvatiti poruku, a da se nitko ne uvrijedi, ipak se uspije reći ono što se želi.

Kako drugačije protumačiti UEFA-lnu obavijest kojom ne podrža bojkot jugoslavenskih nogometaša, nego upravo namjerom da se upozori. Nije li blago upozorenje tek uvod u ono što bi moglo uslijediti nastave li srbijanski nogometaši i dalje otvoreno demonstrirati politiku svog vođe. Priznajući složenost situacije u sadašnjim uvjetima, UEFA naglašava da je njen službeni stav prilično jasan: politiku ne treba miješati s nogometom. Doduše, ne zaboravlja se na kurtoaziju, pa se u tiskovnoj obavijesti UEFA-e br. 43-1999 izdatoj 29. ožujka 1999 u Nyonu ističe sljedeće: "Dok suosjećamo sa zabrinutošću igrača i željom da se nešto učini, smatramo da igrači imaju određene obveze prema svojim klubovima i nogometnoj igri. To je jasan stav koji će biti prenesen igračima, klubovima kao i nogometnom savezu Jugoslavije".

Drugim riječima, tko to kaže da i UEFA takvim svojim stajalištem ne u nekom svom sljedećem koraku posegnuti za onim što je učinio Međunarodni odbojkaški savez. Iako je jugoslavenska odbojkaška reprezentacija jedna od najboljih na svijetu, bez suvišnih kako i zašto oduzeto joj je domaćinstvo jedne od skupina u Svjetskoj super-ligi, što i nije toliko bitno koliko onaj drugi čin. Jugoslavenskim odbojkašima, naime, nije data ni mogućnost da svoje utakmice igra na stranom terenu, nego je učinjeno ono najbezbolnije: izbrisati ju iz natjecanja i - točka. Bez obzira što je do početka Super lige, krajem svibnja preostalo nalgled dosta dana za moguće saniranje stanja na tlu Jugoslavije. No, odbojkaški su šefovi bili "nemilosrdni". Nogometni, pak šefovi u nešto su težoj situaciji, jer je velika razlika nekome kao igračku uzeti odbojku ili - nogomet. Nismo još čuli da je zbog odbojke započeo rat, zbog nogometa jest. Zlatko Abramović, Vjesnik, 1.04.99

Mennonite

New Life Centre of Toronto

Tečajevi Engleskog Jezika

uz pomoć kompjutera (računara)

LINC Program

(Landed Immigrants and Convention Refugees)

Besplatan dječji vrtić i prijevoz do / iz škole

STUPNJEVI 2,3 i 4

Jutarnja i popodnevna nastava

Zainteresirani se mogu prijaviti u prostorijama

"Mennonite New Life Centre"-a

1774 Queen Street East

Toronto, On M4L 1G7

(Raskrižje Queen Street East i Kingston Road)

Tel: (416) 699-4527

Ovaj oglas i program plaća

"Citizenship and Immigration Canada"

SVAŠTICE

Pardon, Valentovo pismo

Naime kaj, brico Kokotek se pred par dana povrnul z Engleske, gdi je brata posjetil. Pripoviedal nam je kak se tam pije, kaj jedeju, kak se zabavljaju, pošto su ženske i ostale stvari kaj nor-malnoga muža interesiraju. A posebno nas je oduševil pričom o njihovim dvorcima i duhima kaj nutra živiju i turiste plašiju. Mam se i pri nama osnovala "Komisija za oživljavanje zagorskoga duha", kak bi se i k nami turiste privuklo i neku kunicu zaradilo. Odlučili sme nastaniti starega, zrušenega dvorca na bregu iznad sela, s jenim pravim, oregonalnim domaćim duhom. Pod okriljem noći popentrali sme se k dvorcu i obavili sve pripreme, a vjutro sme pozvali se naše selake na piknik vu dvorec! Da ste samo vidli kakve su im face bile gda je Pepač pred njima po zraku preletel (normalno, štriku zvezan), sav vu bielemu! Tek gda su se Ruda i Martin pojavili vrh kule, z vilama v grbači i bez glave (vile su si zmontirali i za tregere zvezali, a posel ostajanja bez glave obavil je domaći direktor). Siroti ljudi su počeli vrištati i k vratima bežati, al' tu sem ih ja dočekal, iza zida z velikom konjskom lubanjom na kolcu! Tak sme ih splašili da su pobjegli prek livade jeno sto na sat, i od onda ih bogmeč ni ni blizu! Ne ideju ni polek dvorca, a kamoli da bi nutra glavu porinuli, i tak sme mi potpuno slobodni da peremo turiste, kaj ih je saki dan sve više. Dolaziju iz cieloga svijeta videti naše zagorske duhe, a mi im prodamo ulaznice, dobro ih splašimo, i još im zememo po pet dolarof za gemiš, kaj malo k sebi natrag dojdeju! Pronel se o nami glas, a posebno se čuje za "blizance duhove", kak su nazvali točku kaj ju Rudek i Martin spelavaju. I onda krah!

Jen dan pojavila se grupica od njih pet, i već sme počeli ruke trljati, gda su nam se predstavili - dobar dan, mi sme z Financijske policije. Jezus, kaj sme delali! Pepo je letel po zraku kak sokol, a naši duhi blizanci su izveli posebno strašni šou, al' ovi se nisu ni pomaknuli! Niti jedan od njih ni pokazal ni trunke straha,

Zagrebačka cvjetna tržnica u proljeće

pak mi zgledi da siroti ljudi i inače gledaju grozomorne scene, od čega su postali skroz ravnodušni na horore! Mirno su počekali da se smirimo, pak je jen zvlekel nekakovoga papera, "rješenje o razrezu poreza na obavljanu duhovnu djelatnost"! Se je pale h vođu, nisme više mogli poslovati z tulikimi tlakama i davanjima, pak sme posla zaprli, i Zagorje je ostalo bez turističke atrakcije prvog reda! Kaj je - je, može se slobodno reći da su tuliki porezi ubili duh človeku!

Dreb, Večernji list, 21.03.99

SKLEROZNA POPEVKA

Svaki početak već je kraj,
Tri koraka napred, četiri nazaj,
a kad odrasteš utvaraš si tad,
kak navek buš ostal spameten i mlad.

Kad jednog dana - o Bože bruke,
postale jesu prekratke ti ruke.
Ak hoćeš čitat oči ti fale
I furt po kući iščeš očale!
Tak fino, polako, počne skleroza.
Najpredi v zubima paradentoza,
pak onda uz muke i tešku vezu
- od socijalnoga dobiš protezu.
Na glavi polahko kosa opada,
al' zato ti rasteju brki i brada!
Na kraju nekaj zaštopa ti vuha,
niš nikoga ne razmeš - čisto si gluha!

Celi dan iščeš kud kaj deneš,
jer taj čas pozabiš, čim se okreneš.
Ni noge te više ne nose kak predi,
pomažeš si batinom al' kaj to vredi!
V križima išijas, v kolenu artrititis,
v črevima, sako malo, dobiš kolitis.
Kaj se pak seksa tiče i tu smo slabi,
vu tih se leti to opće pozabi!!!
Škodi ti slano - ne možeš jesti masno,
svi te špotaju ak' govoriš glasno!
I zato su zmislili te staračke hiže,
da starost mladima tlaka ne diže!

Nepoznati pisac

Vijesti iz Toronta i Okolice

Poginuo je prijatelj!

Sad, kad su srpski zločini i genocid bili u punom zamahu, i kad su mnogi Albanci nalazili spas u bijegu prema Makedoniji, potresla nas je vijest da je svećenik Makedonske pravoslavne crkve, rev. Ilče Miovski poginuo u Torontu, pod okolnostima koje i dandanas izgledaju čudne.

Rev. Miovski je sproveo u Kanadi 30 godina i u tom vremenu stekao mnoge prijatelje, ne samo Makedonce (koje je vjerski okupljao), nego i druge. Mnogi Hrvati bili su mu posebno bliski, zbog njegove vjere u slobodnu u nezavisnu Makedoniju, zbog njegovog pripadništva VMRO, a to znači nacionalnom krilu makedonske politike koja se povijesno približavala hrvatskom pravaštvu po idejama, ali i po rješenjima političkih problema.

Rev. Miovski je bio osoba impresivnog fizičkog izgleda, čime je podsjećao na boksača ili hrvača, ali po svojoj naravi bio je blag i ljubezan prema svakome. Zato je njegova smrt izazvala veliki nespokoj među mnogima koji su ga poznavali ili bili vjernici crkve Sv. Klementa Ohridskog.

Duboko saučešće našim prijateljima Makedoncima povodom prerane smrti rev. Ilče Miovskog,

Uredništvo HRVATSKE ISKRE

Uskršnja čestitka iz SAD:

Draga Valentina,

Hvala Vam na slanju HRVATSKE ISKRE. Također želim Vam reći da od 15. svibnja moja nova adresa glasi:

Ante Ljubas

FMC - 89329 -024 - AUS - UNIT

P.O. Box 15330

Fort Worth, TX 76119, U.S.A.

Želim Vama, Vašoj obitelji, uredništvu HRVATSKE ISKRE, svima ljudima dobre volje sretan Uskrs. Neka Kristova ljubav svima nama bude katalizator u izgradnji vlastite duhovnosti. Sve vas lijepo pozdravlja,

Ante Ljubas

**ŠIRITE
HRVATSKU ISKRU**

Važna obavijest!!

AMCA obavještava hrvatsku zajednicu u Torontu i okolici da će 24. travnja ove godine imati večer s Majom Freundlich, poznatom hrvatskom novinarom, u dvorani župe Naše Gospe Kraljice Hrvata. Ulaznice po \$25.00 već su u prodaji i mogu se nabaviti u uredništvu HRVATSKE ISKRE (tel. 905-738-0053, navečer), u Generalturistu, Kanadsko-hrvatskom kongresu, ili kod članova udruge AMCA.

PETAK S HDZ-om

Svakog petka navečer u 18:30 u prostorijama HDZ, 19 Dundas Street West, soba # 202 (Dundas & Hwy # 10, u zgradi HKZ) održava se

- gledanje HRTV Dnevnika (satelitski prijenos)
- prikazivanje hrvatskih filmova
- susreti s uzvanicima
- telefonske konferencije s javnim djelatnicima iz Hrvatske

Ulaz besplatan

Poruka iz Mississauga:

Štovano uredništvo "ISKRE",

Veliko vam hvala što ISKRA iz broja u broj osvaja sve širu čitateljsku i prosvjetiteljsku publiku; znači mnogo ulažete napora da bi glasilo ISKRA istinski postalo visoko kvalitetno hrvatsko štivo, i ako mala, ali već sada vrlo popularna u ovoj našoj "suznoj dolini", pa u tom kontekstu osobno vas moralno podržavam, te želim svima Vama u uredništvu i svima koji se okupljaju, kupuju, šire i čitaju HRVATSKU ISKRU, sretan Uskrs i sretno novo hrvatsko proljeće, a Hrvate diljem svijeta, kao i u Domovini pozdravljam uz ovu svoju priloženu čestitku.

Odani Vam,

Josip Mioč

Poruka uredništva: Nažalost nismo bili u stanju uvrstiti prelijepu čestitku našeg prijatelja gosp. Mioča, zbog nedostatka prostora. Molimo uvažite ispriku.

Služite se našim pokroviteljima:

Modern Age Plastics Inc.

**Custom Plastic Fabrication
Specializing in Acrylics:**

Designing, CNC Machining, Computerized Vinyl Signs, Point of Purchase Displays

For more information: Please call Stan Trtanj

Tel: 416-675-2955 Fax: 416-675-2965

50 Fasken Dr. Units #2,3,4,5,
Etobicoke, Ontario, M9W 1K5

Vijesti iz Hrvatske

Pripremila: Valentina Krčmar

UMRO JOZO LEUTAR

SARAJEVO, 27.03. Doministar unutarnjih poslova Federacije BiH Jozo Leutar preminuo je u subotu u Sarajevu od ozljeda dobijenih u atentatu prije dva tjedna. Ovu informaciju Hini je potvrdio dopredsjednik Županijskog odbora HDZ-a Sarajeva Mladen Bevanda. "Smrću Jozu Leutara nije izgubila samo Hrvatska Demokratska zajednica BiH i hrvatski narod, nego je i ukupni mirovni proces u BiH izgubio istinskog i istaknutog borca za pravdu i jednakost, čovjeka koji je značajno doprinio izgradnji zajedničkih institucija na ravnopravnim osnovama u postday-tonskoj Bosni i Hercegovini, istaknuto je u priopćenju HDZ-a BiH u povodu smrti Jozu Leutara.

BOSANSKI SRBI NUDE SRJ HUMANITARNU POMOĆ

BANJA LUKA, 27.3. Ministar obrane Republike Srpske Manojlo Milovanović poslao je u subotu pismo potpore jugoslavenskom ministru obrane, nudeći svojoj "srpskoj braći" humanitarnu pomoć. Poput mnogih čelnika bosanskih Srba, Milovanović je oštro osudio NATO-vu vojnu akciju na SRJ. "Ova monstruozna akcija najmračniji je događaj u novijoj povijesti ljudskoga roda," rekao je Milovanović.

HINA: SNS: NAPAD NATO_a NA SRJ ZLOČIN JE NAD SUVERENOM DRŽAVOM

ZAGREB.25.3. Napad NATO snaga na SRJ klasičan je zločin nad jednom suverenom i nezavisnom državom koja uz to nije članica NATO-a, ocijenio je danas predsjednik Srpske narodne stranke (SNS) Milan Đukić dodajući kako se time prvi put krši Povelja UN-a i ne poštuje međunarodno ratno pravo. SNS drži neupitnim pravo kosovskih Albanaca na autonomiju ali samo unutar granica Srbije i Jugoslavije, te osuđuje sve zločine nad albanskim stanovništvom Kosova, počinitelje treba kazniti. Đukić je na današnjoj

konferenciji za novinare ocijenio nepravdom činjenicu da se Albance smatra osloboditeljima, SRJ agresorom jer brani cjelovitost svog teritorija

BEOGRAD: NAPAD NA HRVATSKO POSLANSTVO

28.03. Skupina od 40-etak Beograđana u nedjelju je oko 15 sati i 30 minuta kamenjem napala hrvatsko veleposlanstvo u glavnome gradu. Porazbijani su svi prozori i vrata na zgradi našeg veleposlanstva. Smatra se da je napad izvršila skupina posjetitelja velikog rock koncerta protiv napada NATO-a, što je u podne počeo na središnjem gradskom Trgu republike. Članovi veleposlanstva alarmirali su policiju koja je odmah došla na lice mjesta. Napadači su se potom razbjegli. Na fasadi, staklima i ulaznim vratima počinjena je materijalna šteta. Uz hrvatsko veleposlanstvo napadnuta je i zgrada američkog i drugih veleposlanstava zapadnih zemalja.

ŠEPAROVIĆ: HAAŠKI SUD TREBA PODIĆI OPTUŽNICU PROTIV MILOŠEVIĆA

Zagreb, 28.3. Predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva (HŽD) dr. Zvonimir Šeparović zatražio je u nedjelju u otvorenom pismu Louise Arbour, glavnoj tužiteljici Međunarodnog suda za ratne zločine na prostoru bivše Jugoslavije, podizanje optužnice protiv Slobodana Miloševića. "Vijest da je Louise Arbour uputila samo opomenu i upozorenje Miloševiću izaziva opravdani revolt svih koji poznaju zadatke i dosadašnji rad Haaškog tribunala," kaže Šeparović, ističući da "opomena i upozorenje" stižu u vrijeme kada na Kosovu vlada teror, ubojstva, protjerivanja i okupljanja paravojnih snaga "arkanovaca" i "šešeljevaca". Poručio je glavnoj tužiteljici da je "vrijeme za akciju, a ne za opomenu". "Ako Miloševića ne optužite za Vukovar i Dubrovnik, za Sarajevo i Srebrenicu, za Đakovicu i Prištinu, Vi ćete biti odgovorni. Podnesite optužnicu ili - ostavku. Dokaze ne treba više prikupljati, gomilaju se i ima ih na pretek," istaknuo je, uz ostalo, predsjednik HŽD dr. Zvonimir Šeparović u otvorenom pismu glavnoj tužiteljici Haaškog suda Louise Arbour.

ŽIVIO ZAGREB

Anketa "VEČERNJEG LISTA" - Oko 90 posto građana Hrvatske opravdava napade NATO-a na SR Jugoslaviju, rezultat je

istraživanja koje je sproveo zagrebački "Večernji list" 28.3. List navodi i da 70 posto ispitanika smatra da je dobro što je Hrvatska dopustila korištenje svog zračnog prostora za akciju NATO-a.(Radio B94 Beograd)

HRVATSKI DUŽNOSNICI U BIH PREKINULI BOJKOT U TIJELIMA VLASTI

MOSTAR, 29.3. Hrvatski dužnosnici u BiH jučer su prekinuli bojkot u tijelima vlasti BiH i Federacije BiH. Odluku o jednodnevnom bojkotu od 22. do 28. ožujka donijelo je Predsjedništvo HDZ-a BiH, prosvjedujući tako zbog atentata na člana Predsjedništva HDZ-a i zamjenika federalnoga ministra unutarnjih poslova Jozu Leutara, koji je umro od ozljeda.

ICTY: ARKAN SLUŽBENO NA POPISU OSUMNJIČENIH RATNIH ZLOČINACA

Den Haag, 31.03 Tužiteljica Međunarodnog suda za ratne zločine počinjene na prostoru bivše Jugoslavije L. Arbour objavila je postojanje optužnice protiv srbijanskog paravojnog vođe Željka Ražnjatovića - Arkana zbor ratnih zločina počinjenih na prostoru bivše Jugoslavije u razdoblju od 1991. do 1995. Ona nije željela otkriti točan sadržaj optužnice protiv Arkana, koja je podignuta još 30. prosinca 1997. najavivši da će ona ostati zapečaćena do Arkanova uhićenja.

ORUŽANI NAPAD U GLUMINA BANKU

Zagreb, 31.03. Prevareni štediša kojemu je blokirano 400.000 švicarskih franaka, došao je u sjedište Glumine banke i ispalio dva metka u strop a potom je u naguravanju s policijom ispalio hitac, koji je pogodio policajca Ivana Lesjaka u vrat.

KOSOVO

Ibrahim Rugova je ranjen. Ne znamo gdje se on nalazi i njegova je sudbina neizvjesna, izjavio je predstavnik DLK-a Hafiz Gagica na konferenciji za novinare u Bonnu. I predsjednik skupštine sindikata Kosova Agim Ajrizi, njegova majka i 12 godišnji sin su pogubljeni u petak. Likvidiran je pjesnik i predsjednik Demokratskog saveza Latif Berisha, Urednik prištinskih novina "Kohe" Veton Surroi skriva se u planina-ma Kosova. Petoricu albanskih pregova-rača odveli su Srbi u nepoznatom pravcu. Najnovija vijest: raketiran je Gazimestan (Image)

komunističke partije, nego i građana koji su se ipak nadali da će socijalizam našem narodu neko dobro donijeti.

Propast socijalizma bila je slojevita. Propala je ne samo nada u ostvarenje novog društva, blagostanja i jednakosti, nego također jednog novog državno-političkog uređenja - Federacije jednakopravnih naroda - bez prevlasti jednog naroda nad drugim.Propast socijalističke ideologije bila je u svojoj konačnici propast jedne filozofije života. Taj aspekt propasti socijalizma nije dovoljno uočen niti u Hrvatskoj, a potpuno je nepoznanica za Ameriku i Amerikance. Radi toga američka vladajuća klasa i inteligencija vjeruje da je demokracija ta ideologija koja nadomještava socijalizam.

U Hrvatskoj, kao i u drugim zemljama propast socijalizma kao propast ideologije t.j. filozofije života, ne može nadomjestiti demokracija, jer se demokraciju doživljuje isključivo kao politički sustav koji omogućuje širokim narodnim slojevima sudjelovanje u političkim odlukama u svojoj državi. To, ali, ne ispunjava glavnu prazninu koja je nastala propašću socijalizma. Socijali-

KAD TOP PREPOLOVI DAN.....

Tako pjeva jedna stara pjesma, koja i nije tako stara, barem u usporedbi s tim grčkim topom o kojem pjeva.Prije mnogo godina (24.veljače 1876.g.) u zapisniku Gradskog Poglavarstva, za načelnikovanja Ivana Vončine, nači ćemo zapisano: Gradski vijećnik Đuro Deželić predlaže da se u gradski predračun stavi izvanredna stavka od 100 forinti za nabavku jednog topa, pušcanog praha i za paušalnu nagradu onom tko bi na uri na Kraljevskoj velikoj realci koja je po mjesnom meridijanu uređena davao topom u 12 sati znak za podne, po kojem bi se ravnali zvonari svih gradskih crkvi."

Od tog prijedloga do prvog plotuna s Griča prošlo je jedanaest mjeseci. Točnije: top je prepolovio zagrebački dan 1. siječnja 1877, i to iz zgrade na Strossmayerovu šetalištu, gdje je danas Hidrometeorološki zavod.

To, dakako, nije bilo prvi puta da se s Gornjeg grada puca. Tradicija topovskog plotuna seže, navodno, u četrnaesto stoljeće, a prema nekim izvorima (Kučinić), čak i u početak trinaestoga kad ugarski kralj Bela IV imenuje grad Zagreb slobodnim kraljevskim gradom. Osim znamenite Zlatne bule, godine 1242, Bela, navodno ostavlja Zagrebu i jedan top u znak zahvalnosti što su mu Zagrepčani pružili gostoprimstvo i sigurnost unutar čvrstih gradskih zidina. A top ostavlja pod uvjetom da se svakoga dana iz njega puca kako ne bi zahrđao. Druga legenda govori kako je grčki top u Zagreb dospio kao turski plijen, kako se u bici pod Siska okrenuo protiv Turaka. A prema Šenoj, hitac iz topa pogodio je najveći turski bubanj, pa je i to bio povod da se dopremi na Grič iliti Gradec, i da tu svojim plotunima podsjeća na taj veliki doživljaj.

Sve su to samo legende o tradicionalnom grčkom topu. Službeno se iz topa svakog dana u podne puca od 1. siječnja 1877, s time da je nekoć, osim označavanja podneva, imao i drugih funkcija. Iz njega se grvalo i prilikom izbora gradonačelnika, i to jedanaest plotuna. A kad je za gradonačelnika 1920. izabran Vjekoslav Heinzel, top se s kule Lotrščak, kamo je s vremenom premješten, oglašio deset puta, a ne jedanaest, kako je to bio stari običaj. Do zabune je, navodno, došlo zbog poduze pauze: top je za prvog svjetskog rata, dakako, mirovao.Izuzevši oglašavanje prigodom Heinzelove inauguracije, top nije bio u uporabi sve do 1928, kad se oglašio, i to ne u podne kao uvijek dotad, nego u ponoć! Razlog: otvaranje Zagrebačkog zbora. Sutradan je, naime, bilo svečano otvaranje Zagrebačkog zbora (koji je imao međunarodni karakter, i bio je podignut na livadi na početku

zam, kao sveobuhvatna filozofija života obećavao je realizaciju jednog "novog čovjeka", "novog društva", i "novog svijeta". Socijalizam u svojoj konačnici pokušao je odgovoriti na pitanje 'tko sam ja?' - na pitanje čovjekovog identiteta.

Propast socijalizma ponovno je načela pitanje identiteta. Odgovor na to pitanje ne daje "demokracija" nego nacionalizam, jer se pojedinac lahko prepoznaje i poistovjećuje s društvom, obitelji i narodom - iz kojega je potekao i u kojem doživljuje svoj dnevni život i očekuje ispunjenje svojih nada i ostvarivanja. Radi toga nacija je i nacionalizam jedini mogući odgovor na propast socijalizma, a ne demokracija kako američki političari misle.

Inzistiranje Amerike da Hrvatska provede totalnu "demokratizaciju" društva, politike i države - bez konkretnoga objašnjenja u čemu se ta demokratizacija sastoji nužno dovodi do sve jačega otpora, jer se taj nejasni zahtjev objašnjava kao američki pritisak na hrvatsko političko vodstvo da se podvrgne američkoj političkoj volji.

Fedor I. Čičak

Ulica Dverce i kula Lotrščak

današnje Martićeve ulice, a koji se je kasnije razvio u popularni Zagrebački Velesajam, op. u.), a Zagrepčane je na to trebalo upozoriti iz - topa! A kako su se oni već bili odvikli od grčkih pucnjeva, a plotun ih je probudio iz prvog sna, panika je bila neizbježna. Mnogi su građani, navodno, istrčali na ulicu uvjereni da je mir trajao samo deset godina i da je opet počeo svjetski rat!

Grički top se nakon toga nastavlja oglašavati sve do današnjih dana, i to je jedna od rijetkih tradicija u ovom gradu koju smo, eto, uspjeli sačuvati.

POZDRAV IZ ZAGREBA, Z. Milčec

Služite se našim pokroviteljima:

Poznata hrvatska tvrtka ove struke u Kanadi s više od 25 godina poslovnog iskustva.

UGRAĐUJEMO SVOJE VLASTITE PROIZVODE KAO I PROIZVODE DRUGIH RENOMIRANIH PROIZVOĐAČA UGRAĐUJEMO TOPLINSKI SIGURNE PROZORE I VRATA RAZNIH VRSTA ZA SVE NAVEDENE RADOVE GARANTIRAMO

Cijene: Naše pravilo je biti povoljniji ili isti u cijeni sa konkurentima

- JOHN JOLIC -

1187 Bunhamthorpe Road East, Oakville, Ontario L6J 4Z2

(905) 257-0334

(905) 257-0329

Fax: (905) 257-0397

DOPISI ČITATELJA

Draga Valentina, Ožujak 1999. god.

Nakon dužeg vremena javljam se sa jednom lijepom viješću koja bi, možda, bila interesantna za čitatelje "ISKRE".

U srijedu 03.03.1999. u galeriji "Shalom" otvorena je izložba slika, SLIKARI - PJEVAČI članovi pjevačkog zbora "LIRA". Ideja o izložbi stvorila se među samim članovima pjevačkog zbora "LIRA", a podatak da u zboru ima čak desetak i više slikara, budućih akademaca, čaka škole primjenjene umjetnosti, kao i zaljubljenika slikarstva iz hobija ili već afirmiranih umjetnika, dala je poticaj ostvarenju ideje. Izložbu je osmislio i otvorio prof. Stanko Špoljarić, kustos Umjetničkog paviljona u Zagrebu. U Umjetničkom dijelu programa nastupio je zbor "LIRA" pod vodstvom maestra Tomislava Uhljaka, a nakon otvorenja prisutne je zabavljao, muzikom za ples, instrumentalni sastav KUD-a "Matija Gubec". Maestru je jedino bilo žao što nije imao dovoljno vremena da uvježba par pjesama samo sa slikarima - pjevačima.

Pjevači Lire - slikar: D. Vidovčić, S. Oklopčić, T. Uhljak, M. Barun, J. Gracn i Gosp. Montiljo

IZLOŽBA - SLIKARI-PJEVAČI, članovi pjevačkog zbora "LIRA": Marija BARUN - sopran; Sineva JURIĆ - alt; Đuro Fabjanović - bariton; Jere GRACIN - bas; Liliana LAUŠ - BELKO - sopran; Marina MARIĆ - alt; Slobodanka OKLOPČIĆ - alt; Aleksandar PAVIŠIĆ - tenor; Tomislav UHLJAK - dirigent; Diana VIDOVIĆ - sopran

Kao što se vidi zastupljene su sve dionice i dirigent. ovo je prvi neobavezni susret i druženje članova nakon našeg posjeta Torontu. U ugodnom raspoloženju i plesu zadržali smo se do kasno u noć.

Uz puno srdačnih pozdrava Vama i Hrvatima u Kanadi, sa štovanjem,

Marija Barun, Zbor "LIRA"

UREDNIŠTVO "HRVATSKE ISKRE"

Na ruke: Gđe. V. Krčmar, urednice

"Vide trun u oku drugoga a ne brvno u svojem vlastitom"! Tako i ja mislim. "Motrišta" u broju 30 HRVATSKE ISKRE koja ste napisala, pogodila su baš u sam živac i srž problema svih nas, naših u Hrvatskoj i naših u inozemstvu. Prebrzi smo kritizirati druge, a prespori pogledati se u ogledalo i suočiti se sa barem malim dijelom istine. Svaka rečenica i svaka misao pale su na pravo mjesto i učinile čitanje te stranice kao dah svježeg zraka.

Čestitam na prvorazrednom pisanju, gdje u svakoj rečenici ima sadržaja i smisla za cijelu knjigu. Vi ste uspjeli sve to mnoštvo misli i osjećaja sažeti samo u jednu malu stranicu na kraju ISKRE. Čestitam i ustrajte!

Ilja Vranešić, Toronto

MEĐUVJERSKI, MEĐURASNI SAVJET U SARASOTI, FLORIDA (Interfaith, Interracial Council of Sarasota, Fla.)

Gradonačelnikov doručak: Jedna relevantna politička poduka

Kao i u prošlim godinama, tako je i u ovoj (1999.) naš gradonačelnik Jerome Dupre priredio "Gradonačelnikov Međuvjerski, Međurasni Doručak" u velikoj dvorani hotela Hyatt Sarasota, za Sarasotskom zaljevu. Treba istaći da je gradonačelnik crnac i pastor Baptističke crkve u gradu u kojem ima manje od 10% crnaca.

Uzvanici su članovi odbora društvenih, vjerskih i kulturnih organizacija u gradu. Na ovogodišnjem doručku skupilo se je preko 300 osoba, najavljena tema sastanka je "Odgovornost zajednice za omladinu u tranziciji". Uobičajeni format doručka uključuje gradonačelnikov pozdrav gostiju i molitvu, koju je predvodio predstavnik Bahai vjerske zajednice; blagoslov za doručak je izrekao predstavnik udruženja "Mockingbird Clan" (prijevod: "Ptica rugalica", američki drozd). Ta je molitva ukazivala na panteistički racional njihove vjere.

Sjećam se još is školskih dana predavanja o Americi kao zemlji i narodu različitim od evropskih naroda sačinjenom od raznih naroda, vjera i rasa koje su ujedinjene u jednu političku zajednicu. Američko jedinstvo bazirano je ne samo na građanskim pravima, na ustavu i zakonima ove države, nego također na prihvaćanju jedne specifične političke ideologije. Ta ideologija naglašava vjerski, rasni i etnički pluralizam. Svrha gradonačelnikova doručka bila je ponovno očitavati i potvrditi tu američku političku ideologiju koja je i u sadašnja vremena živa snaga američkog društva i politike Ističe se izjava Dr. Martina Luthera Kinga: "Mi svi moramo naučiti zajednički živjeti kao braća, ili ćemo svi zajedno propasti kao budale. To je izazov ovoga trenutka."

Politička ideologija američkog jedinstva, unatoč i usprokos pluralističkog društva, bazirana je na jednom specifičnom američkom historijskom političkom iskustvu. Iskustvo je to emigranata, koji iz ovoga ili onoga razloga odlaze iz zemlje svojega porijekla, te se uključuju i grade jednu novu političku naciju i prihvaćaju novi politički identitet, postaju Amerikanci; taj je proces neprekinut i nastavlja se i u našim danima. Ovo specifično američko političko iskustvo bazični je faktor američkog shvaćanja međunarodnih zbivanja.

Jedna od posljedica tog iskustva jeste da Amerika lako prihvaća druge, sebi slične pluralističke države, kao što je bio Sovjetski Savez, Federativna Jugoslavija, i Čehoslovačka. Druga je posljedica da raspadanje tih pluralističkih država teško razumije i prihvaća. Razlogom je tome liberalno-ideološko usmjeravanje američke vladajuće elite koja dominira Demokratskom strankom. Američka je, naime, liberalna elita uvjerena da politički i kulturni napredak vodi progresivnom ujedinjavanju svijeta. Napredak znanosti i tehnologije nužno vodi ponajprije ekonomskoj globalizaciji, a potom i političkoj.

Američka liberalna inteligencija zatečena raspadanjem ruskog i jugoslavenskog socijalizma nije shvatila niti zašto su se te države raspale, pa ne shvaćaju do dana današnjega pojavu nacionalizma, i novonastalih nacionalnih država kao što je Hrvatska, Slovenija, Poljska, Ukrajina i druge.

Bankrot socijalističke ideologije predhodio je raspadanju socijalističkih društava i država. Kada smo 1987. prvi puta, nakon više od četrdeset godina posjetili Hrvatsku vidjeli smo raspad socijalističkog društva i potpunu demoralizaciju ne samo članstva

Vijesti na engleskom News in English

by: S. L. Butkovic

AIRPORTS CLOSED IN CROATIA

ZAGREB (HINA) - According to information from the Zagreb airport, all airports in Croatia were closed and all activities in the air space over Croatia interrupted after 6 pm on March 24th, 1999.

Do not travel to YU!

ZAGREB (HINA) - The Croatian Foreign Ministry issued a statement recommending Croatian citizens should not travel to the FR Yugoslavia due to the NATO attacks on Yugoslav military targets.

Ovcara killer in Vukovar

VUKOVAR (HINA) - The defendant Misanovic, of SERB descent, was arrested on August 7, 1998 on charges of killing Djuro Rogic and Vladimir Turba at Ovcara in October 3, 1991 and of having attempted to kill Mato Kusic.

President Clinton writes to President Tudjman

ZAGREB (HINA) - Croatian President Franjo Tudjman received a letter from US President Bill Clinton regarding NATO air strikes on the Federal Republic of Yugoslavia, saying the aim of the attacks was to stop the Serbian

Offensive on Kosovo and secure the fulfillment of earlier agreements and UN Security Council resolutions.

According to a statement issued by the President's Office, in his response to the US President, President Tudjman said Croatia had been following with great interest the negotiations and diplomatic efforts aimed at resolving the Kosovo crisis, which it had fully supported, as well as that it shared the international community's disappointment with the failure of the talks.

President Tudjman also requested the opening of Croatia's air space, in particular of Zagreb airport, for civilian traffic.

"Croatia's active role in this part of Europe, primarily regarding the complex crisis in Bosnia and Herzegovina, reaffirms the importance of its (Croatia's) international position and of strengthening its relations with the United States and transatlantic institutions", President Tudjman said at the end of his letter to President Clinton.

Tudjman receives Chairman of UN General Assembly

ZAGREB (HINA) - Croatian President Franjo Tudjman received the chairman of the United Nations General Assembly and Uruguayan Foreign Minister Didier Opperti.

During talks on UN's role in the contemporary world, President Tudjman said countries directly affected by the breakout of the Kosovo crisis should hold a meeting.

Showing understanding for the initiative given the UN's interest to prevent political and humanitarian crises from breaking out, Opperti said consultations on the meeting should be held within the UN and interested countries.

Attending the meeting were also Croatian Foreign Minister Mate Granic, Tudjman's advisor for foreign affairs Neven Madej, and Croatia's Ambassador to the UN Ivan Simonovic.

International Seminar on labour in Zagreb

ZAGREB (HINA) - A two-day international conference on legal consequences of the break-up of the former Yugoslavia in the areas of labour and social legislation started in Zagreb on Friday.

The meeting, held under the auspices of the Council of Europe Secretary General Daniel Tarchys, was organized by the Croatian Legal Centre and the institute Open Society, with financial assistance from the U.N. High Commissioner for Refugees (UNHCR).

The event was opened by the head of the Zagreb UNHCR office Robert Robinson, who recalled that the UNHCR was supporting the efforts of various non-government organisations in Croatia, which play an important role in creating public opinion, especially as regards human rights.

Professor Vlado Puljiz held an introductory lecture on war, post-socialist transition and social security systems. He emphasized the specific situation in Croatia saying that in contrast to the period of Homeland War, when social solidarity was increased, post-war Croatia was faced with the growing social insecurity.

The conference continued with lectures by labour legislation experts from Croatia and abroad.

Bosnian Serb radicals

SARAJEVO - (HINA) - The head of the Organization for Security and Cooperation in Europe Mission to Bosnia, Robert Barry, told reporters in Sarajevo the Bosnian Serb Radical Party could be banned from appearing at the next elections unless it stopped calling for violence.

Barry assessed the majority of elected officials and party leaders in the Bosnian Serb entity had behaved moderately and responsibly after NATO's air raids on Yugoslavia, but added there existed an inconsiderate minority which spread false information, calling for violence and terrorism.

VIJESTI IZ DOMOVINE

16.03. SARAJEVO, U Sarajevu je jutros u 7,50 sati od eksplozije nepoznate naprave teško ranjen doministar federalnog MUP-a Jozo Leutar. Kako neslužbeno saznajemo Jozo Leutar je u teškom stanju prebačen u Klinički centar Koševo u Sarajevu i liječnici se bore za njegov život. U ovoj eksploziji povrijeđen je i njegov vozač, pripao je za Hlnu dožupan sarajevske županije i dopredsjednik Županijske organizacije HDZ-a Sarajevo Mladen Bevanđić.

17.03. RH i Slovenija zatražit će savjetodavnu arbitražu kao pomoć u rješavanju problema duga Ljubljanske banke, Piranskog zaljeva a možda i u pojedinim pitanjima nuklearke Krško, rekao je hrvatski ministar vanjskih poslova Mate Granić. Na konferenciji za novinare o trenutnoj vanjskoj politici Hrvatske Granić je rekao da su na nedavnom sastanku hrvatskog i slovenskog premijera Zlatka Mateše i Janeza Drnovške u Otočcu ob Krki dvije strane dogovorile parafiranje imovinsko-pravnog sporazuma te da zatraže savjetodavnu arbitražu međunarodnih institucija u rješavanju drugih otvorenih pitanja međusobnih odnosa.

18.03. BEOGRAD, SRJ je zatražila od UN da pozove NATO da prestane s prijetnjama zračnim napadima. "Od vas tražimo da sazovete sastanak Vijeća Sigurnosti UN-a koje bi pozvalo NATO da prestane prijetiti silom Jugoslaviji te da prekine s raspoređivanjem svojih vojnika u regiji," kaže se u pismu upućenom predsjedatelji Vijeća Sigurnosti Qinu Hausanu, što ga je potpisao ministar vanjskih poslova Ž. Jovanović. "U slučaju napada SRJ će djelovati u skladu sa svojim legitimnim pravom na obranu", upozorava u pismu Jovanović.

21.03. WASHINGTON, Istražitelji Međunarodnog suda za ratne zločine (ICTY) navodno su zaključili da je tijekom vojno-redarstvene operacije "Oluja" počinjeno više zločina protivnih međunarodnom humanitarnom pravu te su predložili podizanje optužnica protiv trojice visokih časnika HV, tvrdi "New York Times". Novinar R. Bonner se poziva na dokumente ICTY-a i kaže da se u njima HV-u pripisuju etničko čišćenje, bezobzirno granatiranje civilnog stanovništva i nasumična ubojstva. U tekstu se navodi da su tijekom trogodišnje istrage o zbivanjima u svojedobnim UNPA sektorima sjever i jug 1995. godine, uz ostale svjedočila dvojica visokih kanadskih časnika. General Alain Forand i pukovnik Andrew Leslie ustvrdili su da je Knin granatiran s oko 3000 topničkih gra-nata tijekom

više od 48 sati, pri čemu nisu bili pošteđeni ni civilni ciljevi. U zaključcima Istražitelja, navodi list, kaže se kako je "prikupljeno dovoljno dokaza koji upućuju na to da bi trojica generala koji su zapovijedali vojnim operacijama - Mirko Norac, Ante Gotovina i vojni upravitelj Knina Ivan Čermak, mogli biti odgovorni prema međunarodnom pravu". New York Times u opširnom tekstu dalje navodi kako su u Pentagonu ocjenjivali da je riječ o legitimnoj vojnoj akciji. Američki dužnosnici su tvrdili da su u potpunosti surađivali sa Sudom, dok u ICTY kažu kako tijekom trogodišnje istrage SAD nisu ICTY-ju predale tražene dokaze.

22.03. PEKING, Kina je ocijenila "neprihvatljivim" bilo kakvo vojno djelovanje protiv SRJ i ponovo pozvala obje strane u kosovskoj krizi da je riješe pregovorima. "Pokretanje vojne akcije protiv SRJ bez odobrenja Vijeća Sigurnosti UN-a predstavljalo bi ozbiljno kršenje Povelje UN-a" izjavio je glasnogovornik kineskog ministarstva Sun Yuxi.

23.03. Voditeljica misije UN u BiH Elisabeth Rehn razgovarala je u Sarajevu s federalnim premijerom Edhemom Bičakčićem o tijeku istrage započete nakon bombaškog napada u kojem je teško ranjen doministar unutarnjih poslova Federacije Jozo Leutar. Stanje Joze Leutara koje je u atentatu zadobio teške ozljede glave i tijela, prema posljednjim informacijama se pogoršava. Voditelj liječničkog konzilija Kliničkog centra Koševo dr. Osman Đurić je izjavio da je do pogoršanja došlo u nedjelju navečer te da se trenutno poduzimaju sve nužne medicinske mjere ne bi li se ono stabiliziralo. BEOGRAD, Predsjednik SRJ S. Milošević poslao u ponedjeljak oštro pismo francuskom i britanskom ministru vanjskih poslova kao odgovor na njihovu molbu da prihvati mirovni plan za Kosovo. U pismu Hubertu i Robinu Cooku kaže se da je Beograd spreman na pregovore ali ne i na nametnuto rješenje. "Što se tiče prijetnji vojnom intervencijom, vaši se narodi trebaju stiditi zbog prijetnji malom europskom narodu zato što brani svoj teritorij od secesije, a građane od terorizma, povijesno dostojanstvo od hulja i onih koji ne znaju što je povijest i dostojanstvo," kaže se u Miloševićevu odgovoru Vedrinu i Cooku.

23.03. ŽENEVA, Hrvatskoj je poznato da Haaški sud provodi istrage u svezi s vojnim akcijama Bljesak i Oluja, a najnovije navode o tome rasčistiti će s glavnom tužiteljicom suda Louise Arbours, rekao je ministar dr. Mate Gra-

nić. "Mi smo upoznati s tim da se provode određene istrage, ali do sada nismo dobili još nikakvu potvrdu o podizanju optužnica nad hrvatskim generalima, rekao je Granić novinarima i dodao "da ćemo te vijesti o podizanju optužnica nad nekim hrvatskih generalima raščistiti u izravnim govoru s tužiteljicom Arbours." ZAGREB, Ni jedan hrvatski general neće biti izručen Haagu, izjavio je premijer Zlatko Mateša. "Zaključci koje je donio Hrvatski državni sabor pružaju Vladi apsolutno dovoljan temelj da možemo vrlo jasno reći da ni jedan hrvatski general neće biti izručen Haagu." kazao je Mateša očita-vajući se na zastupničko pitanje o mogućim optužnicama Međunarodnog suda u Den Haagu. BEOGRAD, Posebni izaslanik američki R. Hoolbrook proglasio je pregovore s predsjednikom SRJ Miloševićem o Kosovu neuspjelim i izjavio da se vraća u sjedište NATO-a te se čini da su zračni udari neminovni.

24.03. ZAGREB, Točno u 20.00 sati zrakoplovi NATO-a počeli su bombardirati vojne ciljeve u SR Jugoslaviji. Vijest o zračnim napadima NATO-a potvrdio je glavni tajnik NATO-a Javier Solana./ Zamjenik jugoslavenskog premijera Vuk Drašković večeras je u intervjuu britanskoj TV stanici Channel Four izjavio da se njegova zemlja ima pravo braniti od zračnih udara NATO-a. Svi Srbi diljem svijeta odsad su u ratu s našim neprijateljem i dodao da za njih nema razlike između bombi A. Hitlera i NATO-ovih bombi. Mi smo nedužni, dodao je.

25.03. ZAGREB, Savjet Hrvatske Narodne Banke (HNB) na sjednici je odlučio da se za Komercijalnu banku d.d. Zagreb, Gradsku banku d.d. Osijek, Županijsku banku d.d. Županja te Glumnu banku d.d. Zagreb što hitnije pokrene stečajni postupak. Radl se o četiri banke na koje otpada 6,5 % bilančane svote hrvatskog bankovnog sustava, a koje su raspolagale s oko 3,5 milijardi kuna ukupne odnosno oko 2,8 milijardi osigurane štednje.

30.03. Zagreb, Izvršni dopredsjednik HNS-a Stipe Meslić ocijenio je da je odnos Hrvatske vlade prema Kosovu sramotan, i da treba što prije organizirati humanitarnu pomoć, i uputiti je morskim koridorom u Albaniju, od NATO-a tražiti maksimalno bombardiranje srpskih vojnih ciljeva, a na svom teritoriju, rekao je Meslić, ne bi smjela zaustavljati i prijeniti oružje namijenjeno Oslobođilačkoj vojsci Kosova. BANJA LUKA, Vlada bosanskih Srba započela je u srijedu slati humanitarnu pomoć Jugoslaviji (32 kamiona s hranom, pokrivačima i raznim potrebštinama)

VAŠE ZDRAVLJE: ULOGA VODE I PIĆA U PREHRANI

Voda je prijeko potrebna za preživljavanje na ovoj planeti. Ljudi mogu izdržati i do dva mjeseca bez hrane, ali bez vode će umrijeti u roku od nekoliko dana.

Voda je najobilnija tvar u ljudskom tijelu, kao i u hrani. Ta bezbojna tekućina koja se sastoji od dva dijela vodika i jednog dijela kisika (H₂O) čini 50 - 75% težine tijela, ovisno o dobi, spolu i sastavu tijela. Malo novorođenče ima u sebi 75 - 80% vode, dok stariji ljudi imaju samo oko 50% vode uslijed postepenog gubitka vode tokom života. Pošto masno tkivo sadrži mnogo manje vode nego mišići, mišićavi pojedinci imaju u sebi relativno više vode nego oni koji su pretjerano debeli. Čak i kosti, koje izgledaju suhe, imaju oko 22% vode.

Ljudski organizam treba vodu za malone sve svoje životne funkcije: probavu, apsorpciju, transport hranjivih tvari, izgradnju tkiva i održavanje topline. Voda u krvi, kao i ona izvan tkivnih stanica, služi kao tekućina koja donosi hranjive tvari u stanice. U isto vrijeme ona odnosi iz stanica potrošene tvari i otpatke u pluća, bubrege, crijeva i kožu da budu odstranjene ili izlučene. Voda također djeluje kao klimatski uređaj za tijelo, održavajući određenu temperaturu. Tokom tjelesnog rada ili zbog vanjske vrućine čutila u koži i mozgu podražuju znojne žlijezde da proizvedu znoj i time smanje tjelesnu temperaturu. Dah iz pluća također pridonosi gubljenju tjelesne vode.

Prosječan čovjek konzumira i izluči oko 2,5 - 3 litre vode na dan. Ta ravnoteža vode u tijelu je pomno održavana pomoću bubrega, nadbubrežne žlijezde, centra za žeđ u hipotalamusu mozga i anti-diuretskog hormona (ADH). Umjereni gubitak tjelesne vode može dovesti do umora, ubrzanog pulsa, glavobolje, vrtoglavice i opće slabosti, dok gubitak od preko 10% vode može uzrokovati smrt. Dehidracija je naročito opasna kod male djece kao i kod starijih ljudi. Tamno žuta boja mokraće je obično znak da treba popiti više tekućine. Ustrajnost u uzimanju premalo tekućine može utjecati na stvaranje kamenaca u bubregu, mjehuru i drugim dijelovima tijela.

Dnevno treba uzeti 6 do 8 čaša vode

Potreba za vodom ovisi o podneblju, količini rada ili vježbe, te osobnim karakteristikama znojenja. Žeđ je najbolji indikator potrebe za vodom, ali taj mehanizam nije perfektan. Ljudi često ne piju dovoljno vode da bi zadovoljili sve svoje potrebe, nego piju samo tek toliko da zadovolje žeđ. Preporuča se da odrasli ljudi popiju 6 do 8 čaša vode dnevno, bili žedni ili ne. Ta količina se može nadoknaditi raznim pićima i tekućom hranom.

Vrste napitaka

Voda iz gradskog vodovoda sadrži razne količine minerala: kalcija, natrija, magnezija, mangana, kalija, željeza, kroma, joda, selena, cinka, fluora, bakra, klorida, sulfata, te tragove litija, arsena i olova. Zato je valjda takova voda tečnija od one koja je destilirana ili demineralizirana. Tvrdi voda, koja sadrži mnogo kalcija i magnezija, navodno je zdravija od meke vode zato što sadrži i biološki važne mikro-minerale. Kloriranje smanjuje broj bakterija u vodi, dok fluoriranje vode je važno za sprječavanje karijesa zubi. Potrošnja vode koja se prodaje u bocama je porasla usprkos tomu da zapravo nema dokaza da je takova voda zdravija ili manje opasna od one iz vodovoda.

Bezalkoholna pića. Soda vode su poznate već više od 200 godina i njihova potrošnja raste svakim danom. Coca-Cola, koja je poznata od 1892., postala je popularnija od kave ili čaja. Djeca koja uzimaju previše takovih napitaka mogu podležiti nepoželjnom utjecaju kofeina i šećera. Zdravija su pića koja nemaju kofein i šećer (tzv. caffeine-free ili diet coke) ili sadrže nešto voćnog soka. Sokovi od voća i povrća su naravno

najzdravija pića zbog njihove kalorične, vitaminske i mineralne vrijednosti.

Kava se pije u Kanadi već 200 godina, a nedavno je dnevna potrošnja pala na oko jednu šalicu kave po osobi. Kava sadrži oko 400 kemijskih spojeva. Najvažniji su kofein, tanin, razni aromatski spojevi i karamelizirani šećer. Kofein je stimulant i diuretik, a pošto nije sasvim sigurno da li uzrokuje povišen krvni kolesterol, srčane bolesti, rak, čir na želucu i abnormalnosti kod novorođenih, preporuča se umjerenost u pijenju kave. Smatra se da dekofeinirana kava nema loših utjecaja na zdravlje.

Čajevi su poznati već iz davnina. U mnogim zemljama svijeta pijenje čaja je pravi ritual. Crni ("ruski") čaj sadrži uz kofein i teofilin i teobromin. Mlijeko dodano u čaj neutralizira prisutne tanine i time ublažuje iritaciju crijeva. Zeleni ("kineski") čaj nije fermentiran i izgleda da ima fitokamikalije koje sprječavaju rak. Nedavno su biljni čajevi postali popularni kao zamjena za kavu i čaj, jer ne sadrže kofein. Poznati su čajevi od metvice, limuna, narande, jabuke, cimeta i đumbira. Nepoznate egzotične čajeve treba uzimati oprezno, prvo u malim količinama, jer neki mogu prouzrokovati toksičnu ili alergičnu reakciju.

Mlijeko je jedno od najhranjivijih pića jer sadrži kalcij, fosfate, proteine, laktozu, vitamine A, D, B₁₂ i riboflavin. Obrano mlijeko ima manje kalorija uz istu hranjivu vrijednost. Sojino mlijeko može potpuno zamijeniti kravlje mlijeko.

Izvadak iz knjige: Dr. Victor Herbert, *Total Nutrition*, 1995.

Priredio: Dr. Darko Desaty

Do you know?

....That ARTHRITIS is an Inflammation of the Joints and Its causes are as varied and mysterious as the condition itself. It affects people of all ages and is common complaint in temperature climates. It can be mild or severe,, affecting one joint or several. The different types include rheumatoid arthritis, osteoarthritis, rigid spine disease, (ankylosing spondylites), and arthritis that has been brought on by an Injury or other infection. Although its study is a well-established specialty, called RHEUMATOLOGY, medical research cannot yet tell us all the answers about ARTHRITIS.

Many people are affected by some form of this disease, which can range from temporary discomfort to a more serious disability but medical help and physiotherapy can do much to relieve the condition. Inflammation of the knuckles of hands is the usual symptom and the joints of the toes are affected in a similar way.

Although Rheumatoid arthritis is common, the cause of it is not known yet. It does affect adults between the ages of 20 to 55 years of age and women are three times more liable to it than men.

Pripremio Branko Milinkovich

Nastavak sa strane 15

Veselin Pejnović, nezavisni zastupnik u Saboru, rekao nam je, odgovarajući na pitanje što zna o organiziranju srpskih prosvjeda u podunavlju. "Naravno da imam određenih saznanja o tome", kaže Pejnović i podsjeća da zakon dopušta da srpska zajednica organizira javne skupove, pa i proteste. Ali, "pitanje je političke mudrosti srpskih čelnika - koji nisu iznijeli jasno svoja stajališta prema hrvatskoj državi i međunarodnoj zajednici treba li okupljati građane ako im nisu poznate poruke koje im čelnici hoće uputiti".

Na pitanje koliko odgovornost za ponašanje podunavskih Srba snose čelnici SDSS-a, Pejnović kaže: "Oni su dokazali svoju političku neodgovornost u svemu u proteklom razdoblju, a posebno u najnovijim događajima. (Vjesnik, 2. travnja 1999)

Joško Čelar: ŽIVOT SE VRATIO IZ NIČEGA

Pošto je proteklo 17 mjeseci odkako se (sada već čuveno) Zmajevu jezero u Rogoznici zamutilo i u njemu stradali svi živi organizmi, sada se na temelju najnovijih spoznaja i znanstvenih promatranja može kazati da taj prirodni fenomen tektonskog porijekla opet živi! U jezeru već ima rakova, sitnih riba, za stijene su se ponovo počele hvatati školjke, voda je dobila zdravu, modrozelenu boju. Nema više ni tragova neugodnome sumporovodiku. U Zmajevu oku tako je započeo nov ciklus života, gotovo ni iz čega! Potvrdile su se tako priče iz stare rogozničke predaje kako Zmajevu jezero u (ne) određenim vremenskim razmacima "umire" da bi mu se život opet obnovio. Ali, ne radi se samo o legendi. Proces u jezeru razjasnili su i znanstvenici, a među prvima nakon Drugog svjetskog rata dr. Miljenko Buljen iz Instituta za oceanografiju i ribarstvo u Splitu. On je još 1953. prvi izvadio tragove ranijih jezerskih pomora u obliku nataloženih ljuštura, ostataka školjaka i drugog, nekad živog materijala.

Novija zbivanja oko jezera nastala su početkom gradnje marine FraPa godine 1992. u koju je dosad uloženo više od 20 milijuna maraka. Bilo je i onih na lokalnoj razini, pa i nekih znanstvenika, koji su tada "neoborivo" tvrdili kako je jezero stradalo zato što je njegove spojeve s morem "urušila" marina miniranjem terena. Od godine 1994. pak, znanstvene ekipe splitskoga Instituta sustavno se istraživale jezero pa i uzroke njegova kolapsa. Znanstvena objašnjenja pojave tada je dala ravnateljica Instituta dr. Ivona Marasović čiji se doktorski rad temeljio upravo na fitoplanktonu, jednoj od ključnih tvari života u vodama kao što je Zmajevu jezero. Nabujali život u jezeru, kazala nam je dr. Marasović, gotovo čvrsto zatvoren, u jednome je trenutku posebnih klimatskih uvjeta naprosto kolabiralo. Vrlo bogatu zooplanktonsku populaciju uništile se, gotovo preko noći, ogromne kolonije escidija (mjesečnica) koje su poput PREDATORA ("žderača") progutale tu golemu ali sićušnu lavinu. Nestalo je kisika, stvarao se sumporovodil. I tu je životu bio kraj....

Prije nekoliko dana posjetili smo opet dr. Marasović, ravnateljicu Instituta u Splitu. Ona tvrdi kako je sada očito da se u Zmajevu jezeru život obnovio iako je to bio spor proces. Institut je takav razvoj predvidio još sredinom lanske godine, pa i ranije.

I sada se pokazalo da smo bili u pravu. Značajno je da se našem tumačenju zbivanja u jezeru sada priklanjaju i znanstvenici Instituta Rudjer Bošković koji su bili vrlo skeptični prema mogućnosti prirodnoga uzrokovanja katastrofe u vodi Zmajeva jezera. Budući da je jezero prenapučeno osebnim planktonskim svijetom, uz organizme koji se u njemu susreću također u ogromnim količinama, ali posve malo u moru, povremeno mora doći do pucanja toga zamršenog lanca života. Zato što je cirkulacija s morem slaba, ali dostatna za bujanje jezerskih oblika koji povremeno troše i same sebe, do raspada sustava neminovno mora doći, objašnjava dr. Marasović. Po njoj, investitor marine mora učiniti sve da održi okoliš onakav kako ga je priroda učinila, što je i u njegovu interesu. Lanske je godine Institut ponudio županijskim tijelima program nadzora i zaštite Zmajeva jezera, ali do sporazuma nije došlo, jer županija nije imala novca.

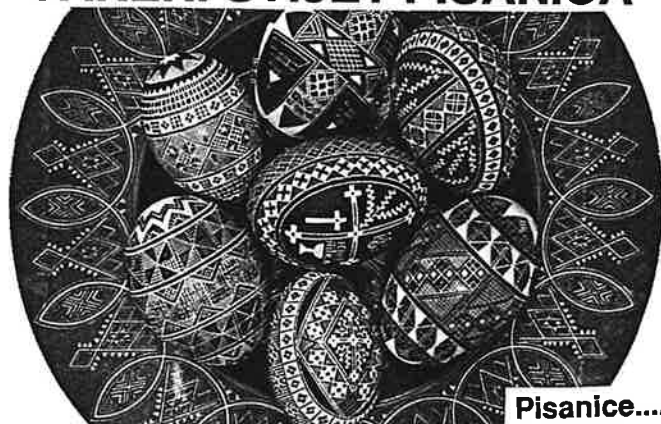
Može li obnovljeno jezero definitivno postati turistička atrakcija Rogoznice? Za jezero ni danas nema putokaza u Rogoznici ni bilo kakve informacije o njemu, a i dio puta do samoga jezera u krainie ie lošem stanju. Bilo kako bilo.

prirodnu znamenitost Rogoznice valja sačuvati, a dosadašnja događanja morala bi biti poukom kako zaštita prirode mora biti znanstveno utemeljena uz pažljivo korištenje onoga što je čovjek napravio. (Šibenski list, 13. 02.99)

Pogled na Rogoznicu

ŠARENI SVIJET PISANICA

Pisanice....

Ovogodišnja uskrсна izložba Etnografskog muzeja u Zagrebu, među ostalim, predstaviti će privatnu zbirku pisanica Mirka Heffera pod naslovom "Pisanice iz Ukrajine i Hrvatske", a u autorskoj obradi etnologa Josipa Barleka. Izložbu će večeras u 18 sati otvoriti veleposlanik Republike Ukrajine Anatolij Šostak. Ova je izložba prilika za upoznavanje privatne kolekcije pisanica koja je nastala brižnim prikupljanjem Mirka Heffera, koji je poslovno često bio u Kijevu, te prikupljao pojedine primjerke. Uz pisanice tradicionalne izrade prikupio je i zbirku umjetničkih (oko 1500). Među ponajljepšim primjercima pisanica iz Hrvatske one su iz Međimurja, Podravine, Slavonije, Srijema. Tako nas zbirka pisanica M. Heffera iz Čepina kraj Osijeka podsjeća na svu onu raznovrsnost i bogatstvo tehnika ukrašavanja.

Do J., *Večernji list*, 22. 03. 1999., str. 17. (HIC Vijesti)

HRVATSKA ISKRA....
VAŠE ZADOVOLJSTVO

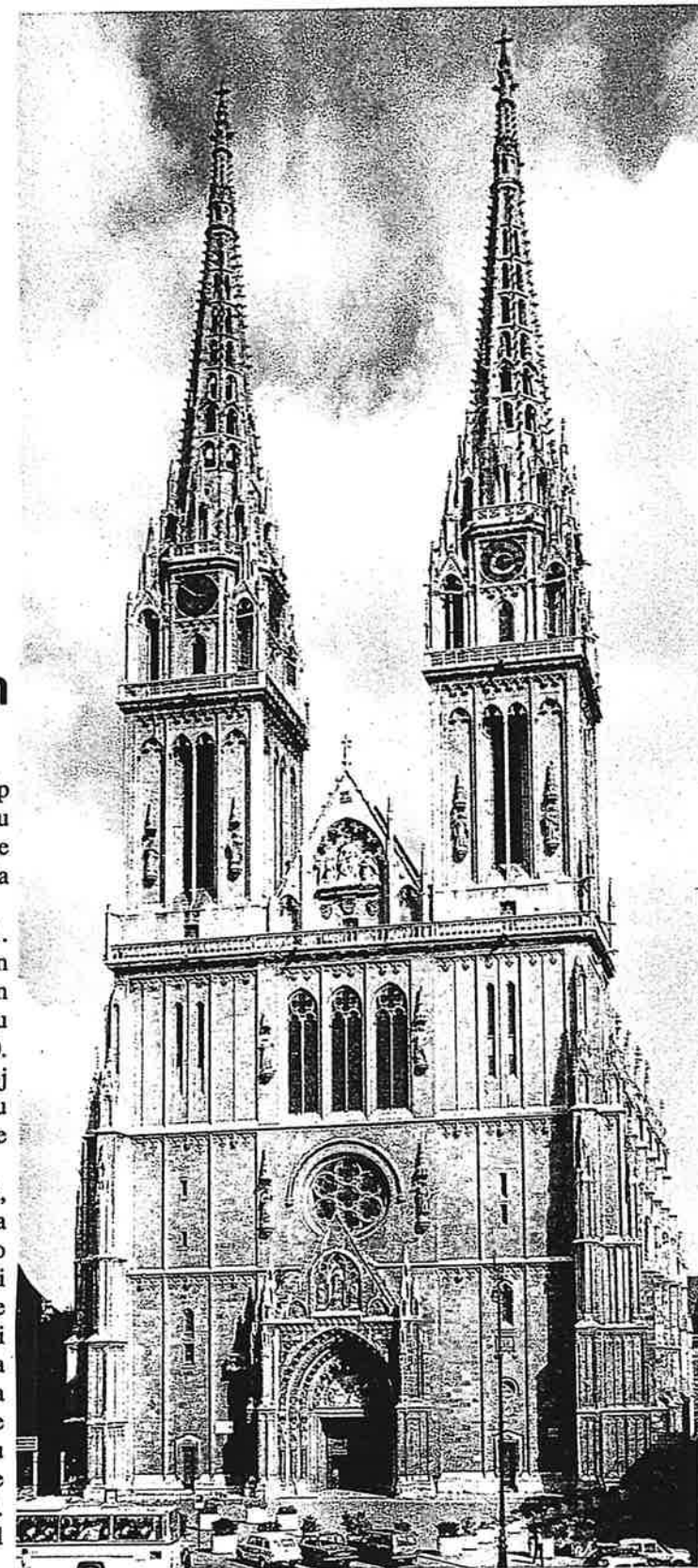
Zagrebački nadbiskup Mons. Josip Bozanić

Bozanić: Jedan od najljepših Isusovih darova je dar mira

ZAGREB, 30. Ožujka - Nadbiskup zagrebački Josip Bozanić uputio je vjernicima uskršnu poruku, u kojoj na početku podsjeća na Isusovu poruku mira. "Mir je očito plod onoga što se s Isusom dogodilo. On je prihvatio smrt. Smrt nije uništila njegovo poslanje", kaže se u poslanici.

Stoga je i blaženi Alojzije Stepinac na Uskrs 1941. započeo propovijed u zagrebačkoj prvostolnici tvrdnjom: "Jedan od najljepših darova što ih je Isus donio svojim apostolima nakon slavnog uskršnuća bio je bez sumnje dar mira". Nalazimo se u trećoj godini neposredne pripreme na Veliki jubilej godine 2000. Ova je godina posvećena Bogu Ocu. Sveti Otac kaže: "U toj trećoj godini smisao 'puta prema Ocu' morat će nagnati sve da, u prijanjanju uz Krista, Otkupitelja čovjeka, poduzmu korake autentična obraćanja".

Braćo i sestre u vjeri, kaže se u Bozanićevoj poslanici, pozivam vas da se prigodom ovog Uskrsa, a u Godini Boga Oca te u svjetlu Papinih riječi, upitamo: Što to Sveti Otac tako snažno traži od Crkve, od nas članova Crkve, kao pripremu za Veliki jubilej? Ivan Pavao II. poziva nas na obraćenje. Ispit savjesti je jedan od najvažnijih čina osobnog života. Njime se, naime, svaki čovjek stavlja pred istinu svoga vlastitog života. Papa nas poziva na ispit savjesti koji se odnosi na prošlost i sadašnjost: na priznavanje propusta koje su počinili oni koji su nosili ili nose kršćansko ime. Ne može se reći da ti propusti i grijesi pripadaju Crkvi kao takvoj. Trebamo dobro shvatiti misterij Crkve koja je sveta, bez grijeha, ali nije bez grešnika, kaže se u poslanici. Crkva kao nositeljica milosti Kristove prisutna je u svakome od nas u svemu onome u čemu jesmo i u čemu djelujemo.

Zagrebačka katedrala

SRETAN VAM USKRS, PRIJATELJI!

PROPOCENJE

Republika Hrvatska od samog se početka izbijanja krize na Kosovu zauzimala za traženje političkog rješenja mirnim putem, kako bi se, uz poštivanje Povelje UN i svih relevantnih rezolucija Vijeća sigurnosti UN, Helsinškog završnog akta i Pariške povelje, postigao sporazum koji bi uvažio i legitimne interese većinskih etničkih Albanaca na Kosovu. Kriza je izmahnula kontroli nakon što su srbijanske vojne i policijske snage pokrenule veliku ofenzivu kršeći sporazum o primirju od jeseni 1998, razarajući civilne ciljeve i protjeravajući civilno pučanstvo. Kriza na Kosovu sve više narušava i stabilnost na jugoistoku Europe. Nažalost, Savezna Republika Jugoslavija oglušla se i o opetovane pozive međunarodne zajednice da prekine s vojnim operacijama.

Republika Hrvatska izražava svoje duboko žaljenje zbog toga što Vlada SRJ nije prihvatila nacrt sporazuma koji je predložila međunarodna zajednica. Držimo da se time propustila dragocjena prilika za početak mirnog rješavanja krize.

Republika Hrvatska odlučno podupire napore međunarodne zajednice da svim mogućim i potrebnim sredstvima privoli Vladu SR Jugoslavije da prihvati predložena mirovna rješenja. Uzimajući u obzir ozbiljnost krize, držimo da odluka država članica NATO da i vojnom silom zaustave krvoproliće i etničko čišćenje, te potakne potpuno prihvaćanje mirovnog rješenja za Kosovo temeljenog na zasadama suvremene demokracije i poštivanja prava manjina na Kosovu, potpuno opravdana.

Republika Hrvatska poziva srbijansko vodstvo da odmah prekine djelovanje protiv nedužnog civilnog stanovništva na Kosovu te omogućiti obustavu zračnih udara i nastavak mirovnog procesa.

Hrvatska se nada da će poduzete akcije međunarodne zajednice postići željeni cilj, spriječiti prelijevanje sukoba, dovesti do obnove pregovora te pridonijeti obnovi i jačanju stabilnosti.

Kronologija NATO-vih zračnih napada

24.ožujka 1999.

00:00 - Zabranjeni civilni letovi iznad Jadrana, znak da će napad uskoro početi.

01:20 - Talijanska civilna avijacija zatvara aerodrom Ronchi dei Legionari (Trst i Gorizia)

18:50 - Zatvoreni i civilni aerodromi Bari i Brindisi. Zračni alarm u Prištini.

19:00 - Iz baze u Avianu (Furlanija) uzlijeće pedesetak ratnih aviona (F-16, F-18, EA-6B prowler). Boris Jeljcin zahtijeva od Billa Clintona da obustavi napad.

19:30 - Iz baze u Istrani uzlijeću francuski miragei

19:40 - Treća uzbuna u Prištini. ANSA javlja o napadu.

19:45 - Iz baze u Amendoli (u Apuliji) uzlijeću nizozemski i belgijski F-16.

19:55 - Iz baze u Gioji del Colle uzlijeću talijanski izviđački avioni tipa tornado.

20:00 - Javier Solana, glavni tajnik NATO-a, objavljuje da traje napad na srpske ciljeve u SRJ«. Iz Prištine telefonsko izvješće o eksplozijama.

20:10 - Rusija opoziva stalnog predstavnika pri Sjevernoatlantskom savezu. Uzbuna u Beogradu.

20:15 - Snažna eksplozija u Pančevu. Priština u mraku, gase se svjetla i u Beogradu. Clinton potvrđuje napad.

20:20 - Pet eksplozija u Novome Sadu. Vatikan komentira: -Rat je uvijek poraz čovječanstva«.

20:30 - Ponovo otvoren aerodrom Ronchi dei Legionari. Eksplozije i kod Podgorice. Pogođen aerodrom u Podgorici.

20:40 - Iz baze u Gioji del Colle uzlijeću britanski bombarderi. Nove eksplozije kod Beograda. SAD obznanjuju da su s brodova u Jadranu lansirali krstareće rakete.

20:55 - Rusija objavila da raskida partnerstvo s NATO-m.

21:15 - Kina zahtijeva obustavu bombardiranja. Albanija pozdravlja bombardiranje.

21:30 - U Aviano slijeću prvi avioni. Beograd traži podršku Moskve. Gori tvornica zrakoplova u Pančevu. Srušeni jugoslavenski MiG-ovi.

21:45 - Tanjug javlja da su u vojarnama poginuli civili, među njima žene i djeca.

22:20 - Sastanak Sigurnosnog vijeća, Annan osuđuje Jugoslaviju. Jugoslavija javlja da je srušen jedan NATO-v zrakoplov, što Bruxelles kasnije opovrgava.

23:00 - Jugoslavija objavila ratno stanje.

25. ožujka 1999.

00:45 - Nova uzbuna i eksplozije u Beogradu. Prekid uzbune u 2.45.

3:00 - NATO počinje nove napade. Oglašene nove uzbune.

4:00 - Beograd javlja da je glavni cilj novog napada NATO-a zračna luka Batajnica.

5:24 - Oglašen je prestanak zračne opasnosti u Beogradu.

6:40 - Albanski izvori javljaju da su dva albanska sela blizu kosovske granice napadnuta minobacačkom vatrom iz Jugoslavije.

9:30 - Zračna uzbuna i eksplozije u Beogradu i Nišu.

Ponovni napad na vojni aerodrom u Batajnici i na druge ciljeve.

10:05 - Srbi napali albanske graničare u selu Dobrun, na albanskom državnom teritoriju! Ranjen zapovjednik graničarske postrojbe.

10:10 - Hrvatski ministar vanjskih poslova Mate Granić na sjednici Vlade izjavio kako je vojna akcija NATO-a potpuno opravdana.

10:30 - Premijer Mateša izjavio da hrvatska Vlada traži od SAD-a jamstva Hrvatskoj za zaštitu u slučaju srpske odmazde, kao što je to Washington učinio za sve članice Partnerstva za mir i NATO-a.

11:13 - Uzletjela veća grupa aviona: iz Amendole (kod Trevisa) F-16, a iz Istrame miragei.

11:30 - Zastupnički dom Hrvatskog državnog sabora pružio potporu akciji NATO-a.

12:00 - Označen prestanak uzbune u Beogradu, Prištini i Kragujevcu.

13:35 - Ponovno uzbuna u Prištini.

14:05 - Uzbuna u Beogradu.

14:22 - Jugoslavija protjerala novinare iz zemalja članica NATO-a.

15:15 - NATO je spreman razoriti Oružane snage SR Jugoslavije ako njezini vođe ne promijene stav - izjavio u Bruxellesu general Wesley Clark.

Kratke vijesti iz kulture . . .

UMRO MLADEN ŠERMENT, HRVATSKI GLUMAC

Hrvatska kazališna i filmska scena izgubila je jednog od velikana govorne riječi, doajena hrvatskog glumišta, Mladena Šermenta. Istaknuti i popularni dramski umjetnik umro je u Zagrebu u 79. godini. U sjećanju će ostati njegova vrhunska ostvarenja karakternih likova iz hrvatske i svjetske literature od kazališnih do onih u igranim filmovima, a posebice u TV dramama i serijama kojima je stekao popularnost u najširem krugu gledateljstva. Iznad svega se izdižu njegove dijalektarne, kajkavske uloge likova iz TV serija "Mejaši" i "Gruntočani". Njegov Jakov Paunčan u filmskoj verziji Kolarova djela "Svoga tijela gospodar", inače prvoj pučkoj, kajkavskoj, filmskoj komediji, antologijski je. Igrao ga je u sva četiri medija, na radiju, televiziji filmu i u kazalištu. Bio je omiljen i među najmlađima sinkronizirajući filmove za djecu zajedno sa svojim pokojnim kolegom Dragom Krčom. (Vjesnik, 05.03.99., str. 24.)

PREDSTAVLJENA BALENOVA "MARTINOVKA"

Drugo, dopunjeno izdanje "Martinovke", urbane priče Mile Balena o životu u Zagrebu, predstavljeno je u zagrebačkoj Staroj gradskoj vijećnici. "Priča je smještena u vrijeme Domovinskog rata, a u njoj su uhvaćene pojedinosti iz života dječaka, koje s jednakom pozornoscu mogu čitati djeca i odrasli", rekao je autor predgovora Božidar Petrač. "Susretao sam se stalno s pričama o lijepom Zagrebu", kazao je autor otkrivajući da mu je uvijek bila želja prikazati život grada u kojemu je duša ispred ljepote. Priče su ilustrirane crtežima Sanje Balen, a glavni urednik knjige je Bože Čović. (Večernji list, 01. 03. 1999., str. 16.)

SLIKAR LIČKOG KRAJOLIKA - STIPE GOLAC

Monografija Stipe Golca (Izdavac zagrebački Kratis), koja govori o životu i djelu toga ličkog slikara, promovirana je u petak u Muzeju "Mimara" u Zagrebu. Predstavljanje zavičajnog rada Stipe Golca, slikara ličkog krajolika, proteklo je i kao ljudska posveta tom zatajnom autoru o kojem su govorili kritičar Đuro Vandura (koji je priredio monografiju), dr. Dragutin Rosandić (koji je govorio o njegovim aforizmima) i Arijana Kralj. U brojnim kritikama koje i sažima ova monografija Golec je već okarakteriziran kao izraziti kolorist, autor maštovitih krajolika kojima se uvrštava u širi kontekst suvremenog hrvatskog pejzažnog slikarstva. Njegovi pejzaži nemaju samo dekorativan smisao, nisu predmet oka, već su više prostor duha, pa su takvi prođuhovljeni prizori velebitskog kraja kao ekspresionistički krajolik. Kao izraziti kolorist Golec se i u slikarstvu izražava kao pjesnik zavičajnog senzibiliteta i ostaje u svojoj "raspjevanosti" boje i oblika na granici figurativnosti i apstrakcije. (Večernji list, 01. 03. 1999., str. 16.)

POLOŽEN VIJENAC NA GROB A. G. MATOŠA

ZAGREB - Povodom 85-godišnjice smrti Antuna Gustava Matoša, glasovitog hrvatskog književnika, položen je vijenac na njegov grob. Predstavnicima doma učenika, koji nosi Matoševo ime, položili su vijenac i upalili svijeće na Mirogojskom groblju. To je već treća po redu godina kako je direktor doma, Josip Lauš, organizirao komemoraciju piščeve smrti. (HIC Vijesti)

Čitajte i širite HRVATSKU ISKRU

OTVORENA NOVA GRADSKA KNJIŽNICA

ZADAR - Nova Gradska knjižnica otvorena je prošlog tjedna za probni rad. Svečano otvorenje knjižnice, smještene u novim prostorijama u Ulici Stjepana Radića na 1600 četvornih metara, bit će u svibnju. Zadarska Gradska knjižnica bila je smještena u prostorijama Kneževe palače, u središtu grada. Za srpske agresije na Zadar, Kneževa palača je pogođena s nekoliko topničkih projektila, te još uvijek nije obnovljena. Stoga je uprava Gradske knjižnice, u suradnji s Gradskim poglavarstvom, odlučila knjižnicu premjestiti.

Gradska knjižnica u Zadru ima 70 tisuća knjiga. Tijekom preseljenja obavljena je potpuna revizija i inventura knjižnog fonda, a u knjižnicu je ugrađena i najsuvremenija informatička oprema. U knjižnici će se urediti i dodatni sadržaji, uz ostalo multimedijalna dvorana, igraonica za djecu, boravak za odrasle, glazbena i zavičajna zbirka, ljetna čitaonica, lapidarij i ugostiteljski sadržaj. (Vjesnik, 01. 03. 1999., str. 13.)

U ZAGREBU OTKRIVEN SPOMENIK ANTE STARČEVIĆU

Prvi javni spomenik hrvatskom političaru, filozofu i književniku dr. Anti Starčeviću svečano su 28. 2. 1999. na Starčevićevu trgu otkrili u ime inicijatora postavljanja Veliki meštar Družbe "Braća hrvatskog zrnaja" Juraj Kolarić i potpredsjednik Hrvatskog državnog sabora Žarko Domljan. Pune 103 godine nakon smrti Oca domovine zrnajevci su, istaknuto je, napokon ispunili svoj dug, odali poštovanje i iskazali zahvalnost učitelju hrvatskog naroda....

Brončanu skulpturu visoku 245 i široku 75 centimetra, koju će obasjavati svjetla u središnjoj niši pročelja, na njihovu je zamolbu izradio Zmaj od sv. Ivana kipar Josip Poljan....

Tokom svečanosti izvedena je po prvi puta Starčevićeva himna, koju je na tekst Augusta Harambašića još 1895. skladao Franjo Serafin Vilhar-Kalski....(Večernji list, 01. 03. 1999., str. 2.)

U ZNAKU GOETHEOVA FAUSTA

ZAGREB - "Ove godine obilježavamo 250. obljetnicu rođenja velikog pjesnika, spisatelja, slikara i mislioca Johanna Wolfganga Goethea, a u središtu kulturnih zbivanja Europe nalazi se grad u kojem je Goethe proživio najveći dio svog života - Weimar", rekao je ravnatelj Goetheova instituta u Zagrebu dr. Wolfgang Eschker u srijedu na večer na svečanosti u tom institutu. Uz obljetnicu rođenja najvećeg njemačkog pjesnika, proslavljen je i 70. rođendan uglednog hrvatskog germaniste prof. dr. Viktora Žmegača, koji je još 1974. godine dobio važno priznanje za svoj znanstveni rad - "Goetheovu medalju". To priznanje Goetheov institut dodjeljuje svake godine. U sklopu svečanosti predavanje o temi "Goetheov Faust" kao komedija" održao je prof. dr. Dieter Borschmeyer sa Sveučilišta u Heidelbergu. (Vjesnik, 19. 03. 1999.)

HRVATSKOJ DRUGO MJESTO

Na međunarodnom haiku natjecanju u japanskom gradu Kusakura, hrvatski haikuisti plasirali su se na drugo mjesto, odmah iza predstavnika SAD. U konkurenciji od 194 pjesnika iz 16 država, hrvatski su haiku pjesnici osvojili dvije druge i četiri treće nagrade. Duško Matas i Zdenko Orec osvojili su svojim trostisima druge nagrade, Željko Funda i Zdravko Kurnik osvojili su treća mjesta, a treće mjesto podijelili su i Boris Nazansky i Momir Vučinić. (Večernji list, 11. 03. 1999) **DD**

Mojim očima (i srcem).....

Zamislite, postoji šansa da "odletim" u Zagreb na par tjedana! Plan puta već mi je u glavi, ali jedna od stvari koja me izuzetno veseli su restorani, konobe i slična mjesta u Hrvatskoj - ne radi jela ili pila, već radi onoga što ide uz to. Prvi restoran u kojem ću završiti to isto popodne kad siđem s aviona, bit će "Šestinski lagvić". Za Vas, koji ne poznajete Zagreb, to je predivan mali restoran na cesti koja vodi sa Sljemena. "Šestinski lagvić" je omiljeno mjesto Zagrepčana, kao i ne-Zagrepčana, ne samo radi izvrsne hrane, već i radi nenadmašivog pogleda. S terase tog restorana pogled na Zagreb je upravo nevjerojatan! Prvo su pred vama Šestine sa poznatom Šestinskom crkvom, i onda Vam se pogled polako spušta na Zagreb, i okolice. Ovo mjesto izgleda nije samo omiljeno meni - pogledajte našeg sugrađana gosp. Zdunića i njegov široki smješek. Pitanje je samo: da li je taj smiješek prije ili poslije dobrog ručka?

U zadnje vrijeme ne volim ići na ručak ili večeru u naše torontske restorane. Radi teške bolesti u mojoj obitelji više puta nema kuhane hrane u mojoj kući (mogu si zamisliti kako će neki sada reagirati: jadan ti je taj muž, nema čak ni kuhanu hranu. Nije njemu baš tako loše, vjerujte mi) Češće razgovaramo kako treba otići negdje i, recimo, večerati. Koliko god da sam prije voljela ići negdje i sjesti u restoran - danas više nije tako. Nekako, odlazak u restoran počinje dobivati neku krivu namjenu - idemo se najesti. Eto, tu je ta velika razlika u odlascima u restorane ovdje ili tamo - doma.

Kad sjednete u bilo koji od hrvatskih restorana ovdje u Kanadi, posebno vi koji živite tamo gdje je jača hrvatska kolonija - uz hranu dobit ćete nešto domaće, naše... Postoji velika šansa da ćete sresti prijatelje, susjede ili poznanike te će taj ručak, koliko god da ste možda sjedili sami za stolom, biti proveden u toploj atmosferi. Osim toga, i konobar govori vašim jezikom, razumije kad se, recimo, kaže: "Pa kaj danas nemate štrukle? Kaj Vam se je kuhar uspavao?" ili "Baš sam si zaželel bažula! A kaj ste denuli nutra: kranjsku ili možda rebrika? Čul sem da imate i grazelje. Ma nemojte se šaliti, fenomenalno!" I tako Vam ručak prođe u razgovoru, smijehu, pogledima na prijatelje ili poznanike, a ako se još čuje pjesma, recimo nekakva narodna ili zabavna, jasno - nepreglasna - zar to popodne ne postaje velikom zadovoljstvom i tada počinjemo tjedan zadovoljni, odmoreni, sretni...

Tako, nažalost, nije po ovim našim kanadskim restoranima, i koliko god da je hrana dobra ipak ostaje ono nešto prazno, pusto... Iako ja zalista volim jesti u kanadskim restoranima, obično uzalud tražim neku hranu po jelovniku koje nema. Moja djeca se obično užasavaju kad čuju mene kad ja sa sjetom govorim o filekima - onim pravim špek fileklima, koji su - bez uvrede - najbolji u krčmama na željezničkim stanicama, ili u onom restoranu kod bivše Džamije u Zagrebu, ili u onom malom restoranu prema Katedrali. U ovaj zadnji dolazila sam tako često da su me već s vrata pitali: "Koliko fileka? Dva - tri?" I jasno, pri povratku u Kanadu, opet par kila više! No tko može odoljeti fileklima ili recimo krumpirima u Plitvičkim jezerima? Plitvička jezera i njihov restoran su dragulj koji ne možete svugdje naći i to se osjeća na svakom koraku. Jasno, sama Plitvička jezera su prekrasna, kao i okoliš - ali onaj restoran je nešto posebno. Prvo - izgled: pred Vama je prošlost u svoj svojoj ljepoti (bez onih ružnih strana); onda mirisi: nemoguće je opisati miris "Ličkog sela" restorana, jer se u taj poseban miris koji vam ostaje u sjećanju zauvijek utapljaju i mirisi posebnih čuvenih ličkih krumpira (ispod peke) - žuto-zlatnog, mekanog, natopljenog mašću, pa pečenog luka, uz to nekakva janjetina, koja se još puši od ražnja, pa onda razne tople juhe, i onda

kolači! Da li je moguće opisati taj miris? Nemoguće, ali jednom kad ga doživliš, ostaje ti u nosu i sjećanju zauvijek, i kad se zaboraviš pa te netko samo podsjeti na Plitvice - uz sliku slapova ide automatski i onaj nezaboravni, neopislivi miris.

Gosp. Ivica Zdunić pred "Šestinskim lagvićem"

Jasno, velika većina od vas danas kaže: tko o čemu, ona o hrani. Jasno, o hrani - ali u nas Hrvata hrana je početak, sredina i kraj raznih dobrih i loših doživljaja, i kako god mi govorili da je hrana samo ono nešto bez čega čovjek ne može živjeti, hrana u nas Hrvata ima puno veću ulogu. Koji puta moramo reći - nažalost - jer koji puta razni društveni doživljaji u zajednici ne mogu uspjeti jer nema hrane. No, mi Hrvati obično uz hranu doživljavamo i sredinu, i ugođaj, i sjećanje. U mojoj duši ostat će zauvijek ono ljetno popodne u Rogoznici, gdje smo jeli najbolju salatu od hobotnice: sunce je bilo tako nisko, more se plavilo, popodnevna vrućina je jenjavala, predamnom brodovi, barke, čamci, a oko mene moji ljudi, moj jezik, prelijepa Rogoznica... Kad mene netko podsjeti, recimo na Dubrovnik, uz ono ostalo dobro i lijepo i prelijepo - od grada, pa do crkava ili pogleda na more, kupanja, koncerata - ja se sjećam i lignonja. Naime, jedne večeri, kad su nam djeca bila još jako mala, i ljetovali smo u Dubrovniku, naručili smo večeru. Kako su naši konobari koji puta sporili od puževa, a djeca gladna nakon kupanja, prva hrana koja je stigla na stol bile su lignje, a ne njihov izbor. Do tog dana oni su jednostavno odbijali jesti lignje (Mama, ja to UOPĆE ne ću jesti!), no prazan želudac je tražio svoje i svi troje su se poslužili mojim i muževljevim lignjama. Tada smo čuli riječi koje nismo nikada očekivali iz njihovih usta: "Mama, ovo je jako dobro. A zašto ti to nikada nisi kuhala doma?" A ja onda lijepo dodam: "Ta ti se hrana zove na engleskom "Squids", a ti to nisi nikada htio ni probati!" Tada je rođena uzrečica u našoj kući "Kad sam bio mali i bedast i nismam htio jesti lignje." I onda neka mi netko kaže da je hrana samo da se može živjeti, eto - čak smo i uzrečice stvorili.

I opet na kraju ove moje šetnje po restoranima Hrvatske jasno je da mi ovdje u Kanadi imamo izvrsne restorane. Bila bi nepravda reći kako ovdje nema dobre hrane ili jako dobrih restorana, no ono neopipljivo što mi doživljavamo kad smo negdje, recimo u malom restoranu u Marliji Bistrici s tanjurom kuhanih štrukli pred sobom, može zapamtiti samo vaše i moje srce, i nema tih riječi kojima bih ja mogla opisati što meni znači purica s mlincima na Sljemenu, u Puntljarki. Tada, i moje oči i moje srce upijaju te dobre trenutke života da me nose onda kad mi je potrebno.

17:10 - Agencija Reuters emitirala izjavu američkog ministra obrane Williama Cohena koji je rekao da je prvi val udara bio uspješan. NATO će bombardirati ciljeve u SRJ sve dok Milošević ne potpiše mirovni sporazum.
18:00 - Ratni zrakoplovi Tornado F-116, Awacs polijeću iz baze u Avianu; istodobno iz baze na jugu Italije Gioia del Colle kreću britanski zrakoplovi Harrier
19:30 - Zračna uzbuna u Beogradu
20:00 - četiri američka razarača u Jadranskom moru lansiraju krstareće rakete Tomahawk na ciljeve u SRJ; eksplozije u okolici Prištine
20:35 - Snažne detonacije oko Beograda, Kraljeva, Niša, Kosovske Mitrovice, Uroševca te ciljeva u Crnoj Gori: Podgorica, Ulcinj, Danilovgrad, Tivat, Radovče, Masline
21:17 - AP javlja da je Vlada SRJ prekinula odnose s SAD-om, Francuskom, Velikom Britanijom i Njemačkom
23:50 - Tri njemačka Tornado vraćaju se u bazu u Piacenzi, javlja Reuters. Zračne akcije još traju.

26. ožujka 1999.

1.09 - Borbeni zrakoplovi NATO-a vraćaju se u Aviano, nakon novog vala napada na SRJ.
1:12 - Svjetske agencije emitiraju prve vijesti o stravičnom srpskom masakru u selu Goden, blizu granice s Albanijom, gdje je strijeljano dvadeset seljaka, učitelja i ravnatelj škole.
7:00 - Jadranski koridor otvoren za civilne letove. Otvorene dubrovačka i ostale zračne luke.
8:45 - Prvi zrakoplov Croatia Airlinesa u domaćem prometu poletio na liniji Dubrovnik-Split-Zagreb.
9:00 - Redoviti željeznički teretni i putnički promet iz Hrvatske prema SRJ ponovno je uspostavljen.
10:18 - Četiri američka bombardera B-52 poletjela iz NATO baze u Fairfordu, na zapadu Engleske.
10:30 - Šest vojnih zrakoplova Mirage poletjelo je iz vojne baze u Istrani na sjeveru Italije.
11:45 - U Prištini su sirene označile opasnost od zračnih napada.
12:00 - Predsjedatelj OESS-a Kunt Vollebaek najavio povlačenje gotovo svih 1.400 verifikatora OESS-a iz Makedonije.
13:30 - Šest naoružanih borbenih zrakoplova tipa F-16 poletjelo je iz zračne baze u Avianu.
13:45 - Hina emitirala vijest da je na sjednici Vijeća obrane i nacionalne sigurnosti iskazana zainteresiranost za prestanak ratnog sukoba u našem susjedstvu.
14:12 - Drugi val američkih bombardera B-52 krenuo je iz britanske baze Fairford.
14:20 - S američkog ratnog broda "Philippine Sea" ispaljena je, prvi puta po dnevnom svjetlu, raketa Tomahawk.
14:40 - Svjetske agencije emitiraju vijest da je ključna jugoslavenska baza specijalnih postrojbi u Hajvaliji na Kosovu u potpunosti uništena u zračnim napadima NATO-a s velikim brojem žrtava.
15:30 - British Airways priopćio Londonu kako je opet uspostavio svoje redovne letove za Zagreb.
16:14 - Oglašena zračna opasnost u Beogradu. Traje treći val zračnih napada na SRJ, prvi put po danu, priopćila je američka tv MSNBC.
17:00 - Zrakoplovstvo NATO-a započelo je s bombardiranjem beogradskog predgrađa, objavljeno na radiju Studio-B.
17:30 - SFOR srušio dva jugoslavenska MiG-a 29 nad Bosnom.
19:04 - Nova uzbuna u Beogradu.
22:30 - Sedam jakih eksplozija potreslo Beograd, izbili veliki požari.
23:18 - Agencije prenijele izvješće RAI-a da je pogodena četvrt u kojoj stanuje Milošević.

27. ožujka 1999.

00:07 - Sedam jakih eksplozija odjeknulo je Beogradom.
00:40 - Dva projektila pala nedaleko od Podgorice
01:10 - Jake detonacije iz pravca Surčina, Zemuna, Topčidera, Banjice, Banovog brda, Avale, Rakovice, Miljakovca, naselja Braće Jerković, Voždovca i Resnika. Veliki plamen u okolini Topčidera i Banjice
02:00 - Kraj zračne opasnosti u Beogradu, RTV Srbije javila da su oborena četiri NATO zrakoplova i da su uhvaćena dva pilota
02:48 - Kanada poslala nove borbene zrakoplove u Aviano
04:00 - Zračna opasnost u Beogradu
08:30 - Zamjenik jugoslavenskog premijera Zoran Lilić izjavio da je VJ srušila ili oštetila zrakoplova NATO-a i da je poginulo 11 jugoslavenskih vojnika, a 60 ih je ranjeno
09:05 - NATO objavljuje da su se svi zrakoplovi NATO-a, vratili neoštećeni.
09:48 - Clinton obavijestio Kongres da šalje dodatnih stotinu marinaca i 30 američkih časnika u Makedoniju
11:00 - Dva helikoptera SRJ oko 11 sati ušla u zračni prostor BiH južno od Bijeljine
11:04 - Habena javila da su na tuzlanskom području pronađeni dijelovi srušenog zrakoplova, ali se ne navodi čijeg
11:12 - Rusija zamrzнула vojne kontakte sa članicama NATO-a.
11:55 - Jelcin poslao Miloševiću poruku potpore narodu SRJ i osudio NATO udare
12:29 - Komanda Druge armije VJ priopćila da je pogođeno selo Besnik kod Rožaja
12:51 - Crna Gora priopćila da neće prekidati diplomatske odnose sa SAD, Velikom Britanijom, Francuskom i Njemačkom
12:49 - Srpski prosvjedi protiv NATO-a u europskim gradovima. Najveći prosvjedi u Atini i u Berlinu
12:58 - Albanski MUP priopćio da je srbijansko topništvo u petak navečer gađalo nekoliko kosovskih sela
13:00 - Šest zrakoplova F-16 poletjeli su iz baze Aviano
13:43 - Napadi NATO-a poništili su rezolucije UN-a koje se odnose na bivšu Jugoslaviju, među kojima je i rezolucija o embargu na prodaju oružja, ocijenio ruski ministar vanjskih poslova Ivanov
13:53 - Talijanska protuzračna obrana stavljena u stanje uzbune nakon što su zrakoplovi NATO-a srušili dva srbijanska MiG-a koji su prešli na teritorij BiH
15:40 - Lansiranjem dviju krstarećih raketa Tomahawk počeo četvrti dan NATO-vih napada.
16:20 - Iz baze u Avianu poletjela dva bombardera B-2, četiri zrakoplova F-16 i dva izviđačka zrakoplova EA-6B
16:42 - U Beogradu oglašene sirene za zračnu opasnost. Nešto prije toga u gradu je odjeknula jaka eksplozija.
18:50 - 40-tek zrakoplova poletjelo u roku od sat vremena iz NATO-ve baze u Avianu. Poletjeli su brojni lovci bombarderi F-117.
20:37 - Snažna eksplozija u predgrađu Beograda izazvala podrhtavanje zgrada u središtu grada
21:01 - NATO je odlučio prijeći na drugu fazu operacije "Saveznička snaga" koja će omogućiti napade na "jugoslavenske oružane snage", izjavio je glasnogovornik glavnog tajnika NATO-a Jamie Shea

**PREDBILJEŽITE SE NA
HRVATSKU ISKRU....**

General Ante Roso: ZAPADNI KOMANDOSI VEĆ SU TJEDNIMA U SRBIJI

Najave medija kako bi na teritorij SRJ, posebice na područje Kosova, zapovjedništvo NATOa moglo uputiti neke posebne postrojbe, tvrdi umirovljeni general zbora Ante Roso, debelo su zakasnile.

- Posebne postrojbe već su raspoređene po cijelom teritoriju SRJ već tjednima i rade svoj posao - kaže general Roso, zacijelo jedan od najboljih poznavatelja načina ratovanja specijalnih postrojbi, nekada i sam pripadnik Legije stranaca i među prvim utemeljiteljima posebnih postrojbi Hrvatske vojske.

- Prije svake operacije koriste se specijalne snage koje se ubacuju na neprijateljski teritorij gdje se infiltriraju i obavljaju svoje za-dacne ili samo čekaju zapovijedi za akciju. Sasvim je, dakle, sigurno da su zapadni komandosi već tamo, u to ne treba sumnjati- objašnjava general Roso naglašavajući kako je riječ o postroj-bama s kojima klasična vojna formacija nema nikakve šanse. Riječ je o vrhunski uvježbanim ljudima, među kojima, sasvim sigurno, tvrdi, ima i Srba. To nije ništa neobično, a od velikog je značenja zbog poznavanja jezika i terena. U američkim posebnim snagama koje su već tamo zacijelo ima i Albanaca, pretpostavlja A. Roso navodeći jednu od posebnih postrojbi američke vojske koja je svojedobno bila angažirana na osiguravanju baze Kriks-feld, a koja je sastavljena od Amerikanaca albanskog porijekla.

- O operacijama koje su do sada obavljali, koje trenutno obavljaju i o onima koje su tek na redu neće biti govora na

CNNu niti Sky Newsu - kaže Ante Roso. Istakao je kako je riječ o operativnim postrojbama poput britanskih SASovaca za koje kaže da su jedni od najboljih na svijetu, američkim DELTAforces - izvanredno uvježbanim komandosima, te posebnim postrojbama francuske vojske poput komandosapadobranaca, komandosa mornaričkog pješastva, ali i legionara iz glasovite druge padobranske pukov-nije Legije stranaca koji su, u sastavu snaga SFORa, stacionirani kod Foče.

- Zadaci tih operativnih postrojbi mogu biti navođenje savez-ničkih zrakoplova, korigiranje njihova djelovanja i markiranje ciljeva, diverzije, izviđanja, elektronsko ometanje sa zemlje, te evakuacija pilota u slučaju rušenja zrakoplova. Takve su skupine u stanju uništavati i manje mobilne protuzračne sustave koje je teško neutralizirati iz zraka. Osim toga, u pripremi su posebne postrojbe smještene u Makedoniji, Albaniji i u BiH koje se lako mogu ubaciti u dubinu srpskog teritorija helikopterima - objašnjava general Roso komentirajući i vijest o likvidaciji tridesetak arkanovaca kod Peći:

- Ono što će biti objavljeno u javnosti neće, uvjeren sam, biti istina. Ako je točno da ih je tridesetak likvidirano, mislim da su naletjeli na manju skupinu komandosa koji su ondje bili sakri-veni - kaže, dodajući kako su i u gradovima na Kosovu raspoređene posebne postrojbe u civilu koje za sada samo prate razvitak situacije i pripremaju eventualni dolazak većih kopnenih snaga NATOa. (R. Valdec, Večernji list, 30.3.99)

VEĆINA MIGova CIJELA, ALI BLOKIRANA POD ZEMLJOM

Već prvih dana operacije "Odlučna snaga" zrakoplovi i krstareće rakete uništili su, odnosno onesposobili pet aerodroma vojske Jugoslavije. Da je tako, potvrdile su i satelitske snimke aerodroma Batajnica nadomak Beograda, koji je neupotrebljiv. Isto je stanje sa zrakoplovnim lukama kod Podgorice i Niša.

Najveći srpski vojni aerodromi, osim Batajnice kod Beograda, su "Sjenica" kod Novog Pazara, "Slatina" kod Prištine i "Ponikve" kod Užica, koji je svojevrсна kopija bihačkog aerodroma što su ga Srbi prije osam godina nevoljko napustili i razorili. U "Ponikve" se preselio zrakoplovni lovacki puk iz Bihaća i on je tzv. Dežurni aerodrom s lovcima presretačima za cjelokupno područje SRJ. Ta tri jugoslavenska vojna aerodroma imaju i podzemna spremišta za MiGove. Najveće podzemne zaklone ima aerodrom kod Užica, a prištinski aerodrom, tvrde stručnjaci, ima i hermetička željezna vrata protiv atomskog udara.

Uništene piste

Aerodromi su i u Nišu, koji je također pretrpio velike štete, u Kraljevu je poligon za obuku vozača, te pista koja može omogućiti uzlijetanje i slijetanje najmodernijih lovaca, pa i MiG-ova29. Kod Kruševca je aerodrom "Ladevci", a u Somboru aerodrom, nastavni centar za obuku srpskih pilota, te brojna i snažna protuzračna obrana. Pokraj Podgorice je aerodrom "Golubovci", a u Pančevu je mali aerodrom više za potrebe tvornice aviona "Utva" koja je ovih dana raketirana, mali aerodromi su i u Nikšiću, Tivtu, a nadomak Beograda je i "Surcin" civilni aerodrom, koji je ovih dana takodjer gađalo NATOovo zrakoplovstvo.

Prema dostupnim informacijama, NATOovi su zrakoplovi i krstareće reakte uništili tek nekoliko srpskih zrakoplova na zemlji, pet do sedam u zraku, a ostali su, najvjerojatnije, u sigurnim zaklonima. No, srpska vojna sila ima malo koristi od njih, s obzirom na to da su blokirani u podzemnim skloništima i

ne mogu uzletjeti zbog velikih oštećenja poletnosletnih pista. Jugoslavensko ratno zrakoplovstvo tako više nije problem za NATO, iako zapravo zbog tehničke inferiornosti (osim MiGa 29) nikada i nisu bili stvarna opasnost za zapadne lovce i bombardere. Veći je problem, tvrde vojni stručnjaci, protuzračna obrana, pose-bice u novoj fazi "Odlučne snage".

Stradali i crnogorski aerodromi

Uništavanje protuzračne obrane bili su primarni ciljevi u prva četiri dana napada, što se vidi i po raketiranju okolice HercegNovog, Tivta i Podgorice. Za zračne i raketne postrojbe združenih snaga NATOa važniji ciljevi u Srbiji i Jugoslaviji su radarski centar i tvornica radarske tehnike u Kruševcu. Zatim, kod Pančeva tvornica aviona "Utva", vojni školski centri, skladišta te priručni aerodrom. Kod Zemuna je to "Galenika", a u Trsteniku tvornica "Prva petoletka" gdje se sklapaju zrakoplovni dijelovi. U Čačku je elektronička industrija, a u Somboru skladišta, Centar za obuku zrakoplovnih kadrova. Vojna industrija je i u Kruševcu i Kragujevcu, a u Herceg-Novom radarski centar. Posebno zanimljiv cilj NATOa su velika skladišta i rezervoari kod mjesta Tuzi, nedaleko od Podgorice.

Sljedeća je faza NATOovih napada na SRJ, kako je obzna-nio glavni tajnik Solana, jugoslavenska vojna sila angažirana u kosovskim operacijama. Ciljeva za NATOove zrakoplove sada će biti puno više od pedesetak, ali ce i opasnost za njih biti izraženi-ja. Jer, zrakoplovi na malim visinama, bez obzira na njihovu kvalitetu i opremljenost, relativno su laka meta prenosivim sus-tavima protuzračne obrane, koji su sastavna oprema svih pos-trojbi, pa gotovo i svakog vojnika Jugoslavenske armije.

V.L. Večernji list 30.3.99/str.15

Odlična suradnja HRVATSKE ISKRE i radio postaje "ZVUCI HRVATSKE" očituje se i ovim putem. "Okvir za portret" - redovna rubrika utorkom na radiju u proširenom izdanju našla je svoje mjesto u HRVATSKOJ ISKRI pod istim imenom. Intervjue vodi ista osoba - Zlata Jurić.

OKVIR ZA PORTRET: Prof. Jasna Šego

Mlada je, ambiciozna, stručna, zaljubljena u svoj poziv. Rođena je u Slavonskom Brodu u znaku vage. Najljepše se osjeća u svijetu knjiga sa kojima prijateljuje od malena. Voli nositi kombinacije crveno-crno, uživa u prirodi, opušta se uz klasičnu muziku, uživa u ukusnoj hrani, u druženju sa ljudima. Voli svoju Domovinu i uživa pričati o njoj na svom hrvatskom jeziku.

Prof. Jasna Šego

- Gospodice Šego, na koji način razbljate tremu kod studenata, kako prilazite svojim učenicima?

-Odgovor je vrlo jednostavan - povjerenjem i razumijevanjem. Pri prvom susretu sa studentima pokušavam stvoriti ugođaj povjerenja, želim u njima pobuditi osjećaj dostojanstva, potaknuti njihovu želju za znanjem, iskreno ih oduševiti za predmet. Tada trema mora nestati. Nikada nisam imala problema u komunikaciji sa studentima. Volim svoj poziv i ne skrivam svoje oduševljenje. Studenti to lako prepoznaju, brzo se otvore, povjeravaju mi se, često me pitaju za savjet. Kadkad, osim stručnih, dotaknemo i životne, općeljudske teme. Drago mi je da nisam samo PREDAVAČ, već da im mogu pomoći i kao prijatelj i kao čovjek. To me raduje i ispunjava.

- U početku bijaše RIJEČ, RIJEČ BOŽJA - STVARALAČKA RIJEČ. Kada ste osjetili snagu riječi u sebi i spoznali da ćete se baviti njima?

- Bilo je to još u ranom djetinjstvu. Stalno sam bila okružena knjigama. Ljubav prema riječima pobudili su u meni moji roditelji, osobito majka koja i dan - danas radi u školi. Rano sam naučila čitati i pisati. Ubrzo sam se počela igrati riječima - pisati pjesme i izmišljati priče. Imala sam veliku sreću što su moju ljubav prema jeziku i književnosti prepoznali profesori. Oni su me usmjeravali i poticali. Pomogli su mi odrediti svoj životni put. Nikada nisam požalila što sam odabrala baš ovaj poziv. Beskrajno sam im zahvalna. Ne mogu ne spomenuti prof. Antuna Kneževića koji me je vodio svjetovima književnosti i jezika u osnovnoj školi, te prof. Slavicu Mahovne i Sanju Kulaš u srednjoj školi. Te su osobe utjecale na mene i svojim znanjem i svojom kulturom i svojim visokim moralnim vrijednostima. Bila bih sretna kada bih i ja takve vrijednosti uspjela prenijeti na svoje studente.

- Definicija jezika je jasna - sustav znakova za sporazumijevanje. Kako onda objasniti pojavu da baš na tom polju ima najviše nesporazuma?

-Problem nije u jeziku. Jezik nikome ništa nije skrivio. Problem je u ljudima - u ljudskoj prirodi - u želji za moći i potrebi za društvenim prestižem.

- Baviti se riječima vrlo je odgovoran posao. Riječi nas izdaju, uznemire, uzvrsuju, kadkad unizuju. Kako se snalazite u gospodarenju riječima?

- Nemoguće je postati potpunim gospodarem riječi. Igranje riječima vrlo je nadahnjujuće. Riječi nam pružaju neiscrpe mogućnosti. Treba ih osluškiivati i istraživati. Složiti misli i riječi nije uvijek lako, ali ta je igra zanimljiva. Imati kontrolu nad riječima - znači imati kontrolu nad samim sobom.

- Ljudi se VEŽU za RIJEČ, a volovi za rogove. Tako je malo ljudi koji drže do riječi!

Potpuno se slažem s vama, no za to kako rekoh nisu krive riječi, već ljudi. Čovjek treba poštivati riječ, tj. obećanje. Onaj koji poštiva svoju riječ, poštiva sebe i druge. Oni koji ne drže do riječi nisu još dosegli duhovnu zrelost, oni još lutaju i posreću u samoizgrađivanju. Nije lako biti dosljedan, ali treba se truditi, ustrajati. Gazimo li svoju riječ najviše blatimo sebe. Dobro ste rekli: "Tako je malo ljudi koji drže do riječi." Sve dragocijenosti

su rijetke. Ljudi koji drže do riječi lučonoše su DOBRA. Iako rijetki, takvi su ljudi utjecajni: oni svojom plemenitošću mijenjaju svijet.

- Recite nam nešto o: RIJEČ KAO ORUŽJE MOĆI...

- Jest, kaže se da riječ kadkad posiječe jače od mača. Treba stoga biti oprezan s riječima. NE TREBA: upotrebljavati teške riječi, bacati riječi u vjetar (tj. govoriti uzalud), govoriti ružne riječi, razbacivati se riječima (tj. davati neodgovorne izjave) TREBA: birati riječi, dati ljudima SLOBODU riječi, omogućiti svima da DOĐU do riječi, BITI od riječi.

- Omiljena igra u doba mojih gimnazijskih dana bila je IGRA ASOCIJACIJA. Polgrajmo se malo, ja počinjem:

ZGODIMICE - u zgodnoj prilici, od zgode do zgode;ZELEN - neiskusn, mlad, nedozreo; UKUČITI - udomiti, steći stan ili kuću, obitelj; OČOVJEČITI SE - postati human, čovječan, dobar TUPJETI - postati neosjetljiv, prazan, ravnodušan, mentalno i emocionalno zakržljati; SREĆOLOVAC - lovac na zadovoljstvo, užitke, ugodu, sreću; RAZJEDATI - mučiti, razarati, uništavati, razjedati nas može sumnja, ljubomora, mržnja, zavist;SVJETO-NOŠA - onaj koji nosi i vodi svijet, koji svijet usmjeruje k DOBRU

- Vi ste ovdje došli pred dvije školske godine. Učinili ste mnogo glede promidžbe hrvatskog jezika i njegovog odvajanja od srpskog na Sveučilištu u Torontu. Imam dojam da mnogi nisu svjesni koliko je to velik i značajan korak za samu državu Hrvatsku. Recite nam nešto o odnosu jezika i politike?

- Politikom se trebaju baviti političari, a jezikom stručnjaci - jezikoslovci. Ja nisam došla raditi samo za neke Hrvate. Došla sam raditi za sve Hrvate, bez obzira na stranačku ili neku drugu pripadnost. I ne samo za Hrvate, već za sve ljude koji žele usvajati znanja iz hrvatskog jezika. Trebamo biti ljudi u punom smislu te riječi: odbaciti karijerizam, uske sebične interese, i marljivo raditi za opće dobro. Tada nećemo imati vremena za zlobu i zavist. Čudimo se kako nas u svijetu mnogi još ne shvaćaju ozbiljno. Nije ni čudo kad se sami međusobno prepiremo. Što nam vrijedi što jedni grade, kad su drugi u stanju to za čas srušiti, ne razmišljajući o posljedicama. Samo u zdravom ozračju čovjek može na miru raditi svoj posao. Treba razvijati neprestano duh zajedništva, poticanja i suradnje. U ime ideje hrvatstva, u ime onih koji su u tu ideju utkali svoje živote, u ime svih odricanja i žrtava - zbližimo se. Ne dopustimo da nam se svijet ruga zbog naše nesloge. Svijetu se trebamo predstaviti puninom i ljepotom svih duhovnih i materijalnih dobara koja su plod napora i rada dobronamjernog čovjeka.

- Što čitate kad ne morate čitati?

- I kad bih htjela, ne bih mogla odvojiti profesiju od hobija. Knjige su moj život, pa i kad NE MORAM - TREBAM čitati; kao i zrak koji udišem i vodu koju pijem - knjige su moj kruh svagdanji. Čitam knjige iz različitih područja životne zbilje.

... a na stolu su roman Sunčane Škrinjarić "Kazališna kavana", Pavao Pavličić - feltoni "Svoj svome", Vlado Gotovac "Biti gospodar". James Redfield "Celestinsko proročanstvo"...

NE PALITE SVIJEĆE NAD SVOJIM ZABORAVOM

Ne prvi nego drugi Uskrs očekuje vas u Vukovaru, ali bi s pravom mogli reći prvi. Uskrs je, naime, blagdan koji osim vjere u opravdanost žrtve, koju je Isus za nas podnio, donosi i puno radosti djeci. Upravo stoga usuđujem se reći, prvi Uskrs u Vukovaru nakon 1991. Sada su u Vukovaru djeca, Vukovarci, od onih koji su rođeni u progonstvu do onih u osnovnim, srednjim školama ili na fakultetu u Osijeku. Toj djeci je ovo prvi Uskrs u Vukovaru. Oni su dostoji sljedbenici onih koji su pali za Vukovar, pravi heroji. Podnose nedaće življenja u Vukovaru. Od sitnih provokacija školskih kolega do lomljenja ekstremiteta. Ali ne daju se, znaju da je Vukovar njihov. Često razmišljam, upravo potaknuta njihovom borbom i odlučnošću da svim nepozvanima pokažu tko je ovdje gazda. A gdje ste vi koji pripadate Vukovaru? Kojim se sve izgovorima služite da odgodite povratak, makar za jedan dan? Sad kad se vratiti možete, kad Vukovarom u bilo koje doba dana možete slobodno šetati, ne čujem vas više s pitanjima - kad ćemo se vratiti? Teče godina druga, a mi se možemo na prste izbrojiti. Ako je glavno opravdanje da nema posla, nije baš neko, posla nema u cijeloj Hrvatskoj.

Ne vjerujem da ne znate za ono "što je nas više, njih je manje", ili vas to više ne zabrinjava. Razgovarala sam malo, u ove pretprazničke dane, s gospodinom koji je "pelcovan" Vukovarom, a koji je vama svima i meni sve ove prognaničke godine ulijevao nadu u povratak, riječju i djelom u "Vukovarskim novinama" s njihovim urednikom. Je li moguće da su neke moralne vrijednosti, bez kojih Vukovara i Hrvatske ne bi bilo, nestale, izgubile se na križnom putu, koji još traje? Je li moguće, da je žrtva bila uzaludna? Mnogo toga potiče na zaključak da jest. Oni koji su među prvima trebali biti tu, nema ih. Pa, ako su svi zaboravili na Vukovar, zašto su to zaboravili predstavnici udruga, koje je teško sve nabrojiti. Do sada ni jedna nema sjedište u Vukovaru, osim jedne, časne. Svi su negdje u Zagrebu, Dubrovniku. U Vukovar dođu, poklone se žrtvama i vrate se u Zagreb. Izgovor je često da ne mogu podnijeti susjede, djelatnike Srbe, četnike na ulicama. Zar mislite daje nama lako? Imate li moralno pravo zapaliti svijeću i vratiti se u okrilje udobnog stana u Zagrebu. Zar su za to pali naši najdraži, prepolovljena naša mladost? Možda vam je ipak draže da ste u Zagrebu, u Vukovarskoj ulici ili Naselju Blago Zadro nego u Vukovaru i na Trpinjskoj cesti. Ako je država digla ruke od Vukovara i Vukovaraca, to je moje mišljenje, mi to ne smijemo. Žrtva naših branitelja bila je za naše spasenje i procvat naše Domovine. Nemojmo to zaboraviti. Jer bi nam se moglo, teško osvetiti. Vukovarska rana teža je sada nego 1991. Vukovar plače, a nema tko suzu obrisati. Sretan Uskrs, Vukovarci, ma gdje bili!

Anica Marić, *Vukovarske novine*, 24. 03. 1999., str. 8. (HIC)

SARAJEVSKA POLICIJA UZNEMIRUJE HRVATE

Sarajevo, 17. 12.98. Sarajevska policija još je jednom uključena u aferu koja bi mogla potvrditi navode o diskriminirajućem odnosu spram nebošnjačkih stanovnika glavoga grada BiH. Nakon što su se brojni ovdašnji Hrvati žalili na nekorektan odnos policije prilikom izdavanja tzv.

uvjerenja o kretanju, dokumenta kojim se dokazuje boravak na određenoj adresi, najviše rangirani hrvatski policijski dužnosnik u glavnome gradu Stjepan Pocmja zatražio je hitni prestanak te prakse. Zamjenik županijskog ministra unutarnjih poslova reagirao je na grube postupke kojima su se podaci za izdavanje uvjerenja i kretanju prikupljali "operativnim radom" na terenu, odnosno uznemiravanjem i ispitivanjem građana u njihovim stanovima od uniformiranih policajaca županijske policije, te jednako takvim uznemiravanjem i ispitivanjem njihovih susjeda i slično.

Policijski se dužnosnici pri takvim postupcima pozivaju na stari zakon iz doba komunizma, čiju izmjenu traži HDZ. Sasvim jasno, riječ je o postupku koji može imati učinke klasičnog zastrašivanja, pogotovo što je javno iznesen podatak da policija navedeni oblik "operativnog prikupljanja podataka na terenu" primjenjuje uglavnom na nebošnjake. Osobito teške političke kvalifikacije daju se tome zbog loše provedbe. Sarajevske deklaracije o povratku nebošnjaka u glavni grad, te zbog činjenice da još uvijek nije zaustavljen trend odlaska nemanjinskog stanovništva, za što se često navode i sigurnosni razlozi. Podaci kojima raspolaže Vjesnik govore da je posebno ozbiljna situacija u općini Novi Grad, no da su slučajevi zabilježeni i na drugim područjima. Osamdesetogodišnja starica M.V. jedna je od onih koji su iskusili spomenute postupke. Vjesnikov sugovornik G.T. kojemu su policajci dolazili na vrata u kasnim satima još je bio izložen i teroru birokracije koja je mjesecima odbijala izdati spomenuto uvjerenje. Većina građana želi ostati anonimna, strahujući da bi, ukoliko javno progovore, "mogli imati problema".

Posebno je zanimljivo da sesporna uvjerenja traže u procesu otkupa stanova, premda je iz propisa o privatizaciji stambenoga fonda jasno kako je dostavljanje ovih dokumenata apsolutno nepotrebno. Očito, želi se otežati otkup stanova pripadnicima manjinskih naroda. Stvar postaje jasnija kada se zna da je naputak po kojem je pri otkupu potrebno i uvjerenje o kretanju zapravo dalo bošnjački predominantno županijsko pravobraniteljstvo u Sarajevu. Sasvim je drukčiji stav federalne pravobraniteljice Jasne Putice koja je jasno dala do znanja da je taj papir potpuno nepotreban. Ponovno je nerazumljiv i stav IPF-a. Čija je oštra reakcija izostala, jednako kao i u "slučaju Otes" kada su međunarodni policajci sudjelovali u nelegalnom ispitivanju hrvatskoga puka u ovom sarajevskom predgrađu. Nažalost, u sarajevskom sjedištu ITF-a tada su više vremena potrošili na bezuspješno dokazivanje, kako je pisanje Vjesnika koji je otkrio aferu Otes netočno, nego na napore da građani ne budu uznemiravani od onih koji se trebaju brinuti o njihovoj sigurnosti.

Alenko Zornija, Vjesnik

Služite se našim pokroviteljima:

Krešimir Jewellers Inc.

- specijalna izradba nakita sa hrvatskim grbom i motivima
- vjenčano i zaručno prstenje
- muške i ženske narukvice u 10K, 14K, 18K zlatu
- nudimo Vam brzi i stručni servis popravaka
- radimo procjenu nakita za osiguranja

3045 SOUTHCREEK RD. UNIT #2
MISS. ON L4X 2X6 (905) 629-0415

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 31, 31. III, 1999

Stopping Milošević

The Ottawa Citizen, 28.03.99

One way to think about the military action now taking place in Yugoslavia comes from a defender of liberty, John Stuart Mill: "The doctrine of non-intervention, to be a legitimate principle of morality, must be accepted by all governments. The despots must consent to be bound by it as well as the free states. Unless they do, the profession of it by the free countries comes but to this miserable issue, that the wrong side may help the wrong, but the right must not help the right." This conundrum confronts western nations whenever they consider action against a despot, and it confronted them again yesterday when they launched air attacks against Yugoslav President Slobodan Milosevic. No civilized, democratic nation wishes to bomb another state that hasn't threatened it directly. And to complicate matters, Mr. Milosevic's brutal crackdown on ethnic Albanians has taken place strictly within the boundaries of his own nation. Yet NATO cannot back away either, for Mr. Milosevic, in asserting his sovereignty, has abused his citizens mightily. His past actions -- in Bosnia, in this decade -- give every reason to fear the worst if he is allowed to continue his current bloody course in the province of Kosovo.

Still, NATO's air raids raise legitimate questions about western intervention, which, for the moment, dash from our minds the months of CNN footage showing dead and suffering refugees. In the last 24 hours, analysts have lined up at the microphones to make the following observations: that NATO has no right to intervene; that it will accomplish nothing with air strikes other than endangering its own people; that there is no "Step B" -- that is, no plan for the ground assault that must follow the wave from the air. Finally, the analysts remind us, NATO has no permanent solution in its pocket to Balkan violence.

Treba li Jugoslaviju suspendirati?

ZAGREB, 28. Ožujka - Srbijanski sportaši sami su posljednjih dana razriješili dvojbu je li i koliko sport djeljiv od politike i sami su, svrstavajući se otvoreno uz politiku svoga "vođa", povelili svoj šport u izolaciju i time učinili upitnim moralne dvojbe Međunarodnog olimpijskog odbora koji posljednjih godina njeguje politiku nekažnjavanja športaša zbog politika svojih zemalja ili svojih vođa.

Izjave poznatih športaša iz Jugoslavije obiluju tolikom sebičnošću da u cijeloj šumi ne mogu razaznati stablo. U pozivu kolegama na bojkot igranja u svojim "NATO klubovima", trojica nogometnih kapetana, Mijatović, Stojković i Savićević, zanemaruju "sitnicu". Pokazujući svoje pravo političko lice, jugoslavenski športaši ne žele ni pomisliti na položaj u koji je politika koju podržavaju dovela "ostatak sveta". Ustrajavajući na osobnoj tragediji, ti športaši pokušavaju opravdati politiku koja je na rub ponora dovela regularnost europskog i svjetskog sporta, natjeca-nja u nogometu, stolnom tenisu, vaterpolu... Već je, naime, otkazano SP u stolnom tenisu koje se trebalo održati u Beogradu u travnju, isto će vjerojatno biti i sa završnim vaterpolskim turni-rom četvorice u Bečeju, a odgode nogometnih kvalifikacijskih utakmica za EP 2000. Pogađaju i susjedne zemlje, među kojima su Hrvatska, Makedonija, a od nedjelje i Slovenija i Albanija. Riječ je o

Let us consider each difficult question in turn. First, does NATO have a right to act? Humanitarians would certainly give it the moral high ground --Dictators whose armies target women and children, even in the name of national sovereignty, deserve stopping, swiftly. Legally though, debate swirls. Kofi Annan (and others) believe that the UN Security Council should have been involved in the decision to bomb, since Article 7 of the UN Charter says the Security Council "shall determine the existence of any threat to the peace, breach of the peace or act of aggression." Article 8, on the other hand, allows for "regional arrangements or agencies" to take action, provided that "their activities are consistent with the purposes and principles of the United Nations." Note that two UN resolutions, invoked under Article 7, already identify the situation in Kosovo as "a threat to the peace."

Next is the question of whether air strikes alone can bring President Milosevic to sign a peace deal the Kosovars have already endorsed. Many military experts say no. Yet it was limited NATO air strikes in 1995 that finally ended the Bosnian war. Circumstances are different here, but perhaps not that different. If air strikes do not succeed, ground troops will be needed. Will NATO take such a step? Should it? In our view, yes: If the principles that drove NATO to act in the first place are sound, it must use sufficient force to achieve them. "If wise men give up the use of power," Charles De Gaulle once said, "what madmen will seize it, what fanatics?" Mr. Milosevic is the answer to that question.

True, NATO has no final solution to the Balkan conflict. It is only the tool of those nations struggling to find one. There is no guarantee they will succeed, with this initiative or any other. Yet the values of freedom-loving countries demand that they try.

utakmicama Hrvatska - Malta, koja se je trebala igrati u srijedu u Zagrebu te Slovenija -Albanija, istog dana u Ljubljani.

Slobodan Milošević je, tvrdoglavo se protiveći potpisivanju ponuđenog rješenja iz Rambouilleta, ugrozio mir u ovome dijelu Europe. A u tome ga sad, eto, podržavaju i sportaši - koje MOO naziva samo žrtvama - podupirući Miloševićevu "odlučnost u obrani od agresije". Time su se stavili na "branik domovine" i jugoslavenskom športu pridodali neizbježne političke konotacije.

Kad je, prije nekoliko dana, Uefa službeno odgodila "susret stoljeca" između Jugoslavije i Hrvatske za 18. kolovoza, predsjednik Hrvatskog nogometnog saveza Vlatko Marković pohvalio se dopisom u kojem se glavni tajnik NSJ, Branko Bulatović, zahvalio "Hrvatima na super korektnosti u ovim teškim trenucima". Treba li, poslije odgoda utakmica u srijedu i "apela trojice kape-tana" jugoslavenske nogometne reprezentacije, prema našim istočnim susjedima i dalje biti beskrajno susretljiv i popustljiv. Zbog sustavne politike apartheida, Južnoafrička Republika godinama je bila izolirana iz međunarodnih natjecanja. Dok se u toj zemlji nisu zbile korjenite političke promjene, njihovi športaši nisu mogli ni pomišljati o sudjelovanju na međunarodnim priredbama. Jesu li bili oštećeni? Jesu. A jesmo li sad mi, koje Uefa naziva "bivšim jugoslavenskim republikama", oštećeni? Opsjednutost srbijanskih ljudi, među njima i športaša gotovo bez izuze-taka, čovjekom koji cijeli narod vodi u propast trebala bi, neupitno je, biti kažnjena i nečim što će ih pogoditi poput NATO bombe, jednako, snažno, ali na drugi način. Jugoslaviju bi i službeno, na određeno vrijeme, trebalo suspendirati

Nastavak na strani 12

ČITALI SMO ZA VAS:

The Toronto Star

CANADIAN ACCUSED OF BOSNIAN KIDNAPPING

Police say Alberta man joined Serb army and took UN hostages

In Edmonton man has been charged with kidnapping a Canadian peacekeeper, among others, in a humiliating 1995 hostage taking of UN observers in Bosnia.

Nicholas Nikola Ribic, 25, was arrested one month ago in Mainz, Germany, on four counts of using hostages as human shields against NATO strikes. The RCMP said Mr. Ribic left Canada in the mid 1990 to join the Bosnian Serb army in the murderous conflict that tore the former Yugoslavia apart.

Mr. Ribic may face life in jail if found guilty. Ottawa has asked the German government to extradite him to face the charges here, even though the crime with which he is charged allegedly happened in a foreign country. The Criminal code states that Canadians can be tried at home for hostage-taking committed abroad.

The hostages, including Captain Patrick Rechner of the Canadian Forces, were acting as UN observers in the conflict, and were handcuffed to fixed objects near ammunition bunkers in May of 1995. The excruciating image of the powerless hostages, threatened with death if air raid continued were shown worldwide. Capt. Rechner once said he and his colleagues were "driven to the bunker, and on our way there I was told to contact my headquarters and explain that we would die for the sake of NATO."

Capt. Rechner and his colleagues were stationed in the Bosnian Serb section of Pale.

Inspector Jean. Dube of the RCMP said Mr. Ribic and Capt. Rechner knew each other before the alleged hostage taking, as Capt. Rechner were observing the work of the Serbian forces. He said Capt. Rechner was willing to testify if the case goes to trial.

Insp. Dube said that none of the other people involved in the hostage-taking could be tried in Canada, as Mr. Ribic is the only suspect of Canadian origin. The four year investigation into the kidnapping involved the RCMP, the Justice Department, the United Nations and German police, among others. Dube said the longest task was finding Mr. Ribic in Germany, and then making sure that police did not lose track of him while the legal work was being done to have him arrested.

He said the extradition could take only a month or more that a year, depending on whether Mr. Ribic fights it.

Upon his safe return to Canada, Capt. Rechner recalled how he and 10 other Canadian peacekeepers kept up their spirits over 3 1/2 weeks of activity with games, books and humour.

"We started up a long game of Risk we played chess, we read a lot, and told jokes," said Capt. Rechner, interviewed at Pearson airport in Toronto, while en route to Vancouver.

During captivity, the hostages were served cold lumps of pork fat, dry bread and tea for breakfast. Lunch was much more the same except for a watery bean soup. For dinner, a gray sauce would cover a plate of rice or mashed potatoes.

SHOCKING IMAGE: Canadian Forces Capt. Patrick Rechner, a U.N. military observer in Bosnia in 1995, was chained to a lightning rod.

"We were lucky for the first few weeks, when we had money, because our captors would let one of us go out and buy some fruit and vegetables," he said.

Still with the military, Capt. Rechner is based at the Pearson Peacekeeping Centre in Cornwallis, N.S., where he organizes courses for Red Cross and military personnel before they leave to work in dangerous areas.

"He is doing fine ... life goes on," said his brother, Dominic, who lives in Vancouver.

Another relative said that after the ordeal, Capt. Rechner, now 36, studied in Paris, which helped him get over the hostage ordeal and the other hardships he experienced while in Bosnia. "He loves his work, he's very dedicated soldier."

Nastavak sa strane 11.

iz svih sportskih natjecanja i zamrznuti njihovo članstvo i svim međunarodnim sport-skim institucijama. Zaključak je jednostavan i lišen političkih revanšizama iz razdoblja naših "nesporazuma" - Jugoslaviji se ne smije dopustiti da sve ostale zemlje budu taoci njenje sulude politike. Željko Garmaz, Vjesnik, 1.4.1999

Nastavak sa strane 19

• Svršetkom školske godine vi se vraćate DOMA. S kakvim Impresijama odalazite odavde?

Da. Čekaju me nove mogućnosti i izazovi. U Kanadi sam upoznala krasne i plemenite ljude. Iz ovog iskustva pamtit ću samo dobro, lijepo i pozitivno. Na ono manje lijepo i dobro neću se ni osvrnuti. Kanadsko će mi iskustvo zasigurno dobro doći u daljnjim životnim odlukama. Drago mi je da sam imala čast prenisiti ljepote hrvatskog jezika i bogatstvo hrvatske kulture u ovoj šarolikoj sredini. Jezik treba hraniti i njegovati. Jezik je kao i hrvatska iztina, bio zatiran. Sada se o toj istini može slobodno govoriti milozvučjem hrvatskih riječi, vjerujem zauvijek. Budućim predavačima želim puno sreće. Ako znanje i stručnost budu kriteriji pri njihovu odabiru, sigurno sam da će hrvatski jezik i kultura imati plodonosnu budućnost. (Z.J.)

ŠIRITE HRVATSKU ISKRU

Jutarnji list, 16.03.1999

Intervju: Mr. Drago Jakovčević, financijski analitičar i predsjednik organizacijskog odbora Međunarodne bankarske konferencije:

Guverner Škreb treba okupiti najveće banke i uloge proglasiti osiguranima

- Vraćamo li se u hrvatskom bankarstvu na stanje s početka devedesetih jer se privatne banke saniraju i vraćaju u državno vlasništvo, a u njih se uvode privremeni upravitelji?

- Dubrovačka je banka, koja je bila privatna i među prvih deset, svojom propašću, to jest intervencijom države kroz sanaciju, početkom 1998. definitivno postala državna. Slijedi Glumina banka, također privatna i također među prvih deset, pa Gradska banka Osijek, Croatia banka... Sve su to privatne banke koje bi mogle postati državne. Intervencijom države i postavljanjem povjerenika i privremenog upravitelja bankarski sektor imat će dominantno obilježje državnog bankarstva, a to nije cilj tržišne ekonomije. Iluzije su da ćemo velike banke djelomično privatizirati prodajom manjinskih paketa strancima jer strani bankari neće kupovati manjinska vlasnička prava u domaćim bankama. U Českoj, Mađarskoj i drugim tranzicijskim zemljama, strane banke najčešće imaju 66 posto vlasništva u bankama koje su kupovale. Banke treba doista ponuditi na prodaju i toga se ne treba bojati.

- Što se to dogodilo u bankarstvu posljednjih mjeseci da klima ne odgovara manjim bankama pa one, jedna po jedna, padaju u ozbiljne probleme?

- Kod nas vlasnička struktura presudno utječe na poslovanje banaka. Mali ili veliki tajkuni, ili skupine tajkuna, dakle ljudi koji su s poduzetničkim ambicijama krenuli u bankarstvo, željeli su od banaka velike profite, a to je nemoguće jer banka nije obično poduzeće. Ona polučuje profite kroz desetke godina. Propadaju sve banke čiji su vlasnici pojedinci, a koji su banku tretirali kao samoposlugu. Iznimka je Dubrovačka banka, u kojoj se dogodio sukob Nadzornog odbora i Uprave, ali je ona opet vezana uz jednog tajkuna, koji je odgađao obvezu vraćanja kredita, i kad se reklo dosta, on je povukao političke veze, došlo je do promjene... Otad počinje nepovjerenje u hrvatski bankovni sustav. Male banke su također pod utjecajem svojih vlasnika kojima su dale kredite.

- Zašto banke upravo sada postaju nelikvidne?

- Svjetska kriza, europska kriza, porast nezaposlenosti i drugo utjecali su na stanje u maloj tranzicijskoj zemlji Hrvatskoj. Sve slabosti tranzicije, kao što su loša i nedovršena pretvorba, slaba tehnologija i politička zbivanja, stvaraju nepovjerenje u bankarski sustav. Država bi svima morala jamčiti za sve štedne uloge i bilo bi dobro da se pet do šest najvećih državnih banaka okupi, možda pod vodstvom guvernera, i da se osmisli kako izići iz te krize, te o tome izvijesti javnost.

- Što bi se moglo učiniti?

- Novac bi se mogao kanalizirati preko Tržišta novca. Guverner bi mogao okupiti sve banke koje čine više od 70 posto aktive, a to su Privredna, Zagrebačka, Slavonska, Splitska, Riječka, pa i Dalmatinska i druge regionalne banke., a potom bi se mogao obznaniti koncept stabilizacije bankarskog sustava. Prvo treba sve uloge proglasiti osiguranima, bez obzira na iznos. Drugi je korak usmjeriti trgovanje novcem među bankama preko Tržišta novca. Danas velike banke nisu na Tržištu, znači ne nude novac drugim bankama, pa to podiže cijenu novca.

- U hrvatskoj javnosti čuje se da su cijelu krizu izazvale velike banke koje su željele eliminirati male banke s trzista pa im više nisu posuđivale novac preko Tržišta novca? Ako to nije točno, zašto se sada sav slobodni novac ne kanalizira na Tržište novca?

- Država je svojedobno odgovorila da se štednja neće osigurati u

stopostotnom iznosu jer bi se onda uprave banaka počele hazarderski ponašati znajući da država pokriva sve njihove promašaje. Osiguranje štednih uloga ne isključuje nadležnost i odgovornost HNB-a za poslovanje banaka. Upravo bi tada HNB mogao mirmo pročešljati banke, vidjeti koje od njih rade kako treba. Sada su ljudi počeli povlačiti novac. Jedan je dio otišao u čarape, a jedan u Austriju, i sada nam se vraća preko Hypo leasing banke, koja je do sada uložila u Hrvatsku više od 900 milijuna njemačkih maraka. Sada se ta banka širi po Hrvatskoj i gradi, a pretpostavljam da je u tome veliki dio novca hrvatskih građana... (Branka Stipić)

Pored Suškova groba gradi se grobnica za Brunu Bušića Na Mirogoju završene pripreme za preseljenje posmrtnih ostataka iz Pariza

ZAGREB - Na zagrebačkom "Bruno Bušić" groblju Mirogoju niti desetak metara od groba pokojnoga ministra obrane Gojka Suška počela je gradnja grobnice u koju će iz groba u Parizu biti preseljeni posmrtni ostaci jednog od vodećih ljudi hrvatske emigracije Ante Brune Bušića. Gradnja oko dva metra široke i tri metra dugačke grobnice počela je u prošli četvrtak na parceli preko puta groba Gojka Suška, a grobno mjesto po cijeni od oko 15.000 kuna platio je Grad Zagreb.

- Ne vidim razloga da grobnica ne bude završena u roku mjesec ili dva. Autorica grobnice je poznata kiparica Marija Ujević. Zahtjev za prenošenje posmrtnih ostataka odobren je još prije dvije godine, tako da će Ante Bruno Bušić sasvim slučajno biti pokopan pored Gojka Suška jer smo cijelo vrijeme to mjesto čuvali - objasnio je direktor Gradskih groblja d.o.o. Josip Reljić. Prema njegovim riječima, izrada grobnice bit će plaćena iz fonda Zaklade Ante Bruno Bušić koja je, kako dodaje, protekle dvije godine skupljala za nju novac.

- Očigledno je da blizina groba Gojka Suška nije povezana s grobnicom Brune Bušića, već će on vjerojatno biti pokopan na tom mjestu kako bi njegov grob dobio posebnu važnost jer na tom dijelu Mirogoja leže hrvatski branitelji - istaknuo je direktor Josip Reljić. Naglasio je kako ne zna točno kada će posmrtni ostaci Brune Bušića biti položeni u mirogojsku zemlju, te poručio kako će o tome najvjerojatnije odlučiti Zaklada.

Prošla je već 21 godina od ubojstva Ante Brune Bušića kada ga je agent Udbe 1978. hicem iz pištolja u glavu usmrtio na ulicama Pariza. Bruno Bušić sredinom 60-ih godina radio je s Franjom Tuđmanom u Institutu za historiju radničkog pokreta, a tada je objavio i poznati članak "Žrtve rata" u kojemu je naveo nove brojke o žrtvama Jasenovca nakon čega ostaje bez posla. Uhićen je nakon pada Hrvatskoga proljeća, 1975. odlazi u emigraciju gdje postaje član Hrvatskog narodnog vijeća, a već 1977. izabran je za pročelnika za tisak i promidžbu HNV-a.

Damir Neumovski

ŠIRITE HRVATSKU ISKRU

POS AO TR AŽE ZUBARICA IZ KANADE, PSIHOLOG IZ ČILEA I MATEMATIČARKA IZ RUMUNJSKE

Kao u babilonskoj kuli odjekuju razni jezici dvjema zgradama u Kolodvorskoj ulici u Velikoj Gorici, gdje je već desetak mjeseci Prihvatni centar za useljenike pod upravom Ministarstva povratka i useljeništva. Iako se svi stanari trude govoriti hrvatski, govori se tu i španjolski, francuski, njemački, rumunjski, engleski, a hrvatski se može čuti u bezbroj varijanti i prema njima nije teško prosuditi iz koje zemlje tko dolazi, ali i iz kojeg su dijela Hrvatske precizno svakog od dvadesetak useljenika koji trenutačno borave u prihvatilištu.

A došli su iz cijeloga svijeta: sestre Anita i Wendy su iz Kanade, Ivan iz Australije, Mario iz Argentine, Omar, Milan i dvije Marije iz Perua, Ivka je stigla iz Austrije, Milka iz Čilea, Mihaela iz Rumunjske... Sve su to mladi ljudi, od kojih je većina tek završila srednju školu. Ima i starijih, ali nitko nije stariji od 40 godina. Uglavnom, nitko nije rođen u Hrvatskoj, rijetki su je i posjetili prije doseljavanja, ali svima je netko od roditelja ili daljnjih predaka iz Lijepe naše. Neki su došli i upisali fakultet, drugi su već došli sa završenim fakultetom ili su dali otkaz u svojoj zemlji i sad traže posao u Hrvatskoj.

Jeftinije nego u Čileu

Među njima je i dr. Mario Matković, koji je u Argentini doktorirao biologiju i postao specijalist za embriologiju i reprodukciju. Svoj rodni Buenos Aires i dugogodišnji znanstveni rad napustio je kako bi se vratio u zemlju iz koje su mu majka i otac emigrirali jer je otac za vrijeme NDH bio vicekonzul u Beču. Sada se uspio zaposliti u Centru za reprodukciju stočarstva, gdje su shvatili da bi im njegovo znanje i iskustvo i te kako moglo koristiti.

Francisco Jose Leria Dulčić diplomirao je i radio kao psiholog u Santiagu, glavnom gradu Čilea. U Centar je došao prije tri mjeseca sa 27 godina, a točno toliko bio je star njegov djed po majci kad je 1945. emigrirao iz Hrvatske, iz sela pokraj Staroga Grada na Hvaru. Franciskov otac podrijetlom je iz Španjolske. Prije dolaska u Hrvatsku Francisco nije znao hrvatski, kao što nisu znali ni njegova majka ni ujak, jer ih djed nije naučio ni riječi. Hrvatsko državljanstvo i putovnicu dobio je 1997. godine, kad se rodila i ideja o dolasku u zemlju iz koje je njegov djed otišao kao siromašni težak.

- Došao sam naučiti hrvatski i upisati postdiplomski iz psihologije, što si u Čileu nisam mogao priuštiti jer je preskupo. Osim toga, čini mi se da je oдавде lakše otići negdje u Europu ili u SAD - objašnjava Francisco na nekoj čudnoj mješavini lošeg hrvatskog i još lošijeg engleskog.

Zbog nepoznavanja jezika Francisco u Hrvatskoj gotovo i nema prijatelja, a u Centru se druži s Milkom iz Čilea i petero Peruanaca, ali izbjegava sve s kojima može razgovarati španjolski, kako bi što prije naučio hrvatski.

- U Čileu sam radio kao psiholog u dječjoj bolnici i vozač-kolj školi, pa mi nije trebao nijedan strani jezik, i to mi sada nedostaje. Živim od 800 kuna stipendije, što mi je dovoljno, jer se hranim u Studentskom centru. Uspijem li upisati i završiti postdiplomski, možda ću ostati u Hrvatskoj, ali još je prerano za odluke - kaže Francisco.

"Sve je drukčije, svi su ozbiljni"

Odluku hoće li ostati nije još donijela ni 20-godišnja Ana Došen, koja je u Zagreb došla prošle godine iz Gargesa, gradića pokraj Pariza, za kojega kaže da je kao Brooklyn u New Yorku, grad siromašnih stanovnika, poznat po nasilju. Njezini su roditelji Nada i Mile u Francusku doselili iz Radašinovaca i Banjevaca na Vranskom jezeru pokraj

Biograda. Roditelji, brat Ante i sestra Veronika ostali su u Francuskoj, a Ana je odlučila doći u Hrvatsku. - Vukli su me moji hrvatski korijeni, htjela sam malo bolje upoznati taj hrvatski dio sebe. Upisala sam francuski i engleski jezik na Filozofskom fakultetu. Dobila sam sobu u studentskom domu u Cvjetnom i prošlu sam godinu provela u domu - objašnjava Ana.

Njezin ostanak u Hrvatskoj ovisi o tome kako će završiti ovu školsku godinu, jer joj prošla baš nije bila sjajna. Ponavlja prvu godinu, izgubila je stipendiju i mjesto u studentskom domu. - Bila sam oduševljena kada sam došla. Zagreb je manji grad od Pariza, nema toliko nasilja i osjećam se sigurno. Ali teško mi je studirati i mislim da ću se zbog toga vratiti, jer su ovdje profesori puni sebe i sve je drukčije nego u Francuskoj. Osim toga, ljudi su nekako ukočeniji, nema toliko smijeha na ulici, u tramvajima su svi ozbiljni. U Parizu su ljudi ležerniji - kaže Ana.

S fakultetskom diplomom došla je i Natali Novak, koja je u Kanadi ostavila posao stomatologa, i Milka Vlahović-Marinov, koja je u Čileu završila grafički dizajn, i Mihaela Izidora Frant, koja je rođena u Rumunjskoj, gdje je završila studij matematike, a sad se sve tri namjeravaju zaposliti u Hrvatskoj. Sa čak dvije diplome, pravnog i ekonomskog fakulteta, iz Australije je došao Ivan Žižić, koji se nedavno uspio zaposliti.

Hrabri ljudi, i bez povlastica

- Sve su to hrabri mladi ljudi, koji se odluče sve ostaviti i doći zapravo u nepoznatu zemlju, među nepoznate ljude. Vuče ih želja za povratkom obiteljskim korijenima. Velik je to izazov i jako mi smeta kad netko kaže "Što će nam oni", jer ti ljudi u Hrvatskoj nemaju nikakvih povlastica. Moraju polagati prijamne ispite, tražiti posao, kao bilo tko drugi - tvrdi Tomislav Tomašević, načelnik Prihvatnog centra.

Jedino što useljenici dobiju nekoliko je mjeseci besplatnoga boravka u apartmanima Prihvatnog centra, eventualno studentsku stipendiju i besplatnu nastavu hrvatskog jezika. Neki će reći da je i to previše u situaciji kad još ima beskućnika u Hrvatskoj, a neki da je premalo za ljude koji su odlučili doći s udaljenih kontinenata jer vjeruju u perspektivu zemlje svojih predaka. No, i prihvatilište bi uskoro moglo doći u pitanje, jer još nije sigurno hoće li se dogoditi najavljeno ukidanje Ministarstva povratka i useljeništva i kakva će onda biti sudbina centra u Velikoj Gorici, jedinog takvog u Hrvatskoj. A o tome se već naveliko šuška u Prihvatnom centru, na mnogim jezicima.

Brett trenira ragbijaše

Pradjed Brettja Yakasa rođen je na Korčuli i 1905. godine otišao je na drugu stranu svijeta - na Novi Zeland. Brett je stigao prošloga tjedna, a nitko prije od njegovih nije bio u Hrvatskoj, pa ne zna ni riječi hrvatskoga, niti ima ikoga od rodbine. Došao je na poziv Hrvatskog ragbijaškog saveza, jer je profesionalni trener ragbija i trenirat će momke u pet ragbi klubova u Zagrebu i okolici. - Tek sam stigao, ali prvi su dojmovi izvrsni - uvjerava Brett.

Želim postati pilot

- Došao sam iz Sirije, prije mjesec i pol. Tata mi je Sirijac, a za vrijeme studija u Zagrebu upoznao je moju mamu, koja je rođena Zagrepčanka. Do moje šeste godine živjeli smo u Zagrebu, a nakon toga u Siriji - priča 21-godišnji Simon Hamoui, jedini rođeni Zagrepčanin u prihvatilištu. Odlučio je doći u Zagreb i sada se sprema za studij za civilne pilote. - Ako uspijem upisati studij, ostat ću vjerojatno zauvijek, a ako ne uspijem, odlazim, ali ne u Siriju - kaže Simon.

Igor Soban, Večernji list, 28. Ožujka 1999, str. 15

Čitajte i širite HRVATSKU ISKRU

VJESNIK, 13. ožujak, 1999, Fran Višnar

Rasplet koji CIA nije planirala

Američka službena politika doista je (od sredine 1990. do konca 1991.) ozbiljno vjerovala da će se dogoditi ono što je JNA planirala

Josip Broz vjerojatno se okreće u grobu. Jugoslavija se raspala, a da svjetski rat nije izbio. Nekadašnje republike postale su neovisne države, a njihova savezništva i vanjskopoliitičke orijentacije imaju malo zajedničkog s Titovom politikom nesvrstanosti. Tako je Slovenija sve bliže Europskoj uniji i NATO, Hrvatska jača vojne i političke veze s Izraelom, Makedonija uspostavlja diplomatske i gospodarske odnose s Tajvanom, u BiH u bošnjačkom entitetu sve se više osjeća islamski utjecaj. Crna Gora želi na Zapad, a Srbija (koja sebe smatra nasljednicom Jugoslavije) od nekad silnih prijatelja i poslovnih partnera u nesvrstanom svijetu, može održavati veze još samo s Palestinskom oslobodilačkom organizacijom (primjerice u Gazi JAT-ovi piloti i zrakoplovi opslužuju jedinu palestinsku zrakoplovnu tvrtku gdje su dočekani srdačno kao "tradicionalni prijatelji i saveznici" Palestinaca).

Takav rasplet čak ni CIA nije mogla predvidjeti. Ipak, ponešto od američkih prognoza sada polako izbija na površinu. Amerikanci su primjerice od proljeća 1990. počeli pomno pratiti "kako će i koliko brzo jugoslavenska vojska slomiti Tuđmanovu vlast". Jer, iza špijunskih kulisa KOS nije sjedio skrštenih ruku. Grozničavo su razrađeni planovi o odnosu prema novoj hrvatskoj vlasti. Hitnja je bila razumljiva - što se duže bude čekalo, preokret će biti teži. Bile su aktualne dvije opcije. Po prvoj, Tuđmanu treba prići sa štovanjem i slatkorječivo, prividno se pomiriti s gubitkom moći i po uzoru na čileanski model zaigrati igru prijateljskoga trojanskog konja, napraviti čak i to da se na sve jugokasarne u Zagrebu izvjesi hrvatska zastava "sa šahovnicom", a s novim režimom uspostaviti rutinske i uljudne odnose. Istodobno, u drugim dijelovima Jugoslavije treba tajno pripremiti najbolje profesionalne trupe koje JNA posjeduje te, kad se stvore povoljne prilike, iznenadnim, munjevitim i nemilosrdnim udarom za 24 sata srušiti Tuđmanovu vlast koju za čitavo to vrijeme treba omekšavati i dovesti u stanje potpune nespremnosti. Druga opcija bila je tvrđa. Većini oficira JNA nekomunistički hrvatski režim bio je nalik žlici ricinusa ili ribljeg ulja na prazan želudac. Nisu je nikako mogli progutati; svaki njezin potez dočekivan je s otvorenim nelagodom i odbojnošću. Zato je na ovom planu trebalo u odnosu na Tuđmana zauzeti rezervniji stav, ali pritom stalno naglašavati da je to "legalna vlast izabrana svojom voljom naroda". Paralelno s tom koegzisten-cijom trebalo je ubrzati pripreme za blitz-intervenciju, koju je pak moguće izvesti, ne s vojnicima na odsluženju vojnoga roka, nego s provjerenim i lojalnim profesionalcima.

No, u Beogradu užu krug Generalštaba i tzv. vojno-politički vrh, glatko su odbili obje opcije i naložili da se najkasnije do početka jeseni 1990. razradi scenarij po kojem će se armija prema Zagrebu držati hladno i s pozicija nadmoći strpljivo čekati da udari po Tuđmanu "jedinicama koje su mu u velikim kasarnama koncentrirane pred nosom" (Maršalka, Borongaj, Črnomerac, Jastrebarsko, Dugo Selo plus oklopni korpus iz Varaždina). Kontraobavještajna uprava u Beogradu smatrala je da je snaga JNA ogromna, a Hrvatska razoružana na vrijeme te da je Tuđman toga kao general svjestan i da će to biti sredstvo dovoljno zastrašujuće za kočenje njegovih daljnjih radikalnih poteza. Čak je smišljen slogan za takav stav: "Strpljivost bizona je velika, ali i snaga".

Od samog početka vojni i obavještajni analitičari u Beogradu podcjenjivali su hrvatske mogućnosti. Vidjeli su samo slabosti novog režima, njegovo veselje zbog pobjede, koje se ponekad pretvaralo u trijumfalizam i žestoki verbalizam. U praksi, razmišljali su šefovi KOS-a u Beogradu, Tuđman će biti spreman na popuštanje kada se aduti snage poredaju pred njim. U Saveznom sekretarijatu za narodnu obranu nisu bili jedinstveni. Dio armijskih političara (iz blizine Veljka Kadijevića) smatrao je da treba pričekati što će HDZ doista napraviti od onoga što je najavio u predizbornoj kampanji, a ostali generali, predstavnici "tvrde linije" (Adžić npr.) zalagali su se za oštar pravac prema kojem "Tuđmana treba stalno držati na tavi, a ako mu se ugrijava dno ne sviđa, neka skoči u vatru".

S druge strane, u procjenjivanju ukupne situacije umjesto stranih iskustava (vojni pučevi u Čileu, Indoneziji, Grčkoj) za uzor je uzet model "pacifikacije" Kosova iz 80-tih godina. Vojni krugovi u Beogradu smatrali su da ako JNA s 30.000 vojnika može pod kontrolom držati dva milijuna Albanaca, u Hrvatskoj sa 70.000 ljudi može još lakše pacifizirati dva milijuna Hrvata koji su glasovali za Tuđmana i HDZ. Hrvatske oružane postrojbe su prema armijskim analizama bile preslabe za frontalni sukob. Radilo se o lako naoružanim policijskim formacijama, koje tada nisu imale više od 6.000 automatskih pušaka. Beograd je također računao na tradicionalno nejedinstvo Hrvata i očekivao otpor lokalnih Srba, koji su se počeli ubrzano opremiti teškim oružjem. Na koncu je uobličen plan-direktiva, koji je bio sasvim različit od prvobitnih scenarija. Najkraće - ne popuštati Tuđmanu, ali ni jednom gestom ne priznati novu vlast niti bilo kakvu odluku koja je u suprotnosti s armijskim interesima dopušteno je održavati samo kurtoazne i minimalne kontakte s predstavnicima vlasti. U Zagrebu, u tom hladnom miru, glavni pravci obavještajnih i kontraobavještajnih napora KOS-a bili su Ministarstvo unutarnjih poslova Hrvatske, njegovi ljudi, sredstva i baze za obuku "Tuđmanovih specijalaca" (Lučko, Rakitje).

Prema istom, od početka konfrontacije s hrvatskom policijom u Zagrebu i do završne faze njezinog uništenja, ne smije proći više od 48 sati. Na području čitave Hrvatske (Split, Zadar, Rijeka, Varaždin, Osijek, Vinkovci) hrvatsku policiju treba razoružati ili uništiti u istom roku, s tim da pacifikacija ne smije trajati duže od tri dana.

Prihvatljivi gornji gubici za JNA procijenjeni su na 100-150 mrtvih i ranjenih, a u redovima hrvatske policije najmanje tisuću mrtvih i dvije do tri tisuće ranjenih, ako bude pružen ozbiljniji otpor. Uz to, računalo se na barem 25.000 uhićenih pripadnika vladajuće stranke i izolaciju još nekoliko tisuća osoba izvan HDZ-a. Glavni teret borbenih operacija trebali su ponijeti specijalni udarni odredi vojne policije i egzekutori KOS-a te oklopno-mehanizirane postrojbe stacionirane na hrvatskom tlu (600-800 tenkova). U slučaju "tvrdokornog hrvatskog otpora", pričuveni plan dopuštao je i masovnu upotrebu ratnog zrakoplovstva.

Strategijska vojna procjena oslanjala se na zaključak da će hrvatska Vlada i vrhovništvo, čim se pripuca i tenkovi iziđu na ulice, prvim zrakoplovom pobjeći iz zemlje. I na koncu, američka službena politika doista je (od sredine 1990. do konca 1991.) ozbiljno vjerovala da će se to i dogoditi.

HINA: PORUKA PATRIJARHA PAVLA

ZAGREB, 16.03.99, Na današnjoj konferenciji za novinstvo mitropolita zagrebačko-ljubljanskog Jovana pavlovića podijeljen je novinarima tekst "Poruke njegove svetosti patrijarha srpskog Pavla narodu pravoslavno-srpskom u Republici Hrvatskoj", koju prenosimo u cjelosti:

"Draga braćo i sestre, Došao sam vam u pohode da bi barem djelomice osjetio vaš dag života sa svim njegovim radostima i bolima. Susreo sam se s narodom vjernim i njihovim pastirima, predstavnicima srpskog naroda u raznim organima u Republici Hrvatskoj, odgovornim predstavnicima bliske nam kršćanske Katoličke crkve i Predsjednikom Republike Hrvatske. Kao čovjek vjere moram biti optimističan jer u tijeku svih susreta prevladavala je želja za boljim, novim, kvalitetnijim i tolerantnijim suživotom. Božja nada u srcima je prisutna. Ožiljci rata ostali su u mnogim dušama i hramovima, posijana je sumnjivost, prisutna je isključivost i jednostranost s onom poznatom sintagmom 'da je kriv uvijek onaj drugi'. Tragovi političkih mijenja i promjena prisutni su. Posebno su na ovim vjetrometinama ostali tragovi dviju totalitarnih ideologija - fašističke i komunističke, koji su stvorili vječitu dilemu otići ili ostati, vratiti se ili ne, obnoviti ognjište ili prodati imovinu i tome slično. Svi sugovornici okrenuti su novom poštovanju vrijednosti, duhovne, demokratske, ljudske i materijalne. Dileme nema oko opredjeljenja za poštivanje hrvatskog Ustava i Zakona, odnosa prema Domovini, te civilizirane integracije u hrvatsko društvo, kao i doprinosa da Hrvatska zauzme svoje mjesto u europskim i svjetskim integracijama... Na kraju, uvjerevam vas da ćete uz Božji blagoslov, pravdu Božju, razum vlasti i vječitu nadu koja vas ne smije napustiti, pobijediti nastale muke. Neka vam Bog bude na pomoći," stoji u poruci patrijarha Pavla.

Crni humor

"To prove that all we want is peace, why don't we have doves painted on all our tanks?"

OPINIONS:VEČERNJI LIST

THE PATRIARCH'S SECOND TIME

Patriarch Pavle, the head of the Serbian Orthodox Church, visited the independent Croatia for the first time. Actually, this is his second trip to Croatia, if we could count his tour of the so-called Krajina just before Operation Storm, when he came to lift up the spirits of the rebel Serbs. But we'll disregard that for now, since it might seem that we're being a little malicious. They say that the times have changed. That's why Patriarch Pavle is in Croatia for the first time.

What kind of Croatia did the patriarch find when he got here? The country has experienced many changes in the last ten years, and its life is quite different now in comparison to the previous decade. The greatest turbulence certainly occurred during the tempestuous wartime days, when part of the Serbian Orthodox Church in Croatia sided with the Serbian rebellion. On the other side of the border, the leadership of the Serbian Orthodox Church in Belgrade followed in the footsteps of official Serbian policy and refused to recognize the Croatian authorities and the newly - established Croatian state.

However, even if the results of the war were not in line with Belgrade's expectations, it was obvious that after all that happened, making steps toward normalization was a necessity. For the Serbian Orthodox Church, this above meant the return of the priests and bishops who left Croatia in the beginning of the war. The "ice" was broken with the return of Metropolitan Jovan, while last year the bishop returned to the Šibenik eparchy. But a large number of Orthodox priests and half of the bishops still have not returned to Croatia. This will certainly be one of the important points of the talks between Patriarch Pavle and the state authorities and the Catholic Church leadership.

But the whole matter should only be viewed from this somewhat depressing, problematic angle. The patriarch's visit (his first or second?) to Croatia pleasantly testifies to the kaleidoscope of religions in Croatia, in which, regardless of the declared Catholic majority, there is room for other faiths. And however much the many problems and differences seemed insoluble and unbridgeable a few years ago, now things obviously stand differently. The patriarch's arrival in Croatia is the best confirmation of this fact, and it certainly opens the gate to mutual relations that will have to be crossed by all of those prepared for dialogue, coexistence and openness to others. (Darko Pavičić)

Služile se našim pokroviteljima:

TEL: (905) 602-8900
FAX: (905) 602-8899
Mobile: (416) 399-4309
E-mail: Generaltourist@ICA.net
Web page: http://www.Generaltourist.com

TRAVEL SERVICE LTD.

Special Agents for
CROATIA AIRLINES
Member of IATA

Exclusive Agents for
CAR RENTAL
in Croatia

3045 Southcreek Road, Unit 1
Mississauga, Ontario, CANADA L4X 2X6

JOHN LONCARIC
President

Aleksa Crnjaković: GLEDIŠTA, Vjesnik 28.03.99

ZA OTPUŠTENOG NOVINARA PETICIJA I BAL, ZA GENERALA SUD

Činjenica u jednadžbi kojom je svijet pokušavao riješiti sukobe u bivšoj Jugoslaviji pokazala se potpuno pogrešnom, odnosno promašenom.

Čovjek ne može vjerovati da jedna pogrečna procjena, od pogrešnog čovjeka, u pogrešno vrijeme i na pogrešnom mjestu može promijeniti tijek povijesti ili je barem privremeno skrenuti s puta! S malo životnog, i još manje političkog iskustva, ali s velikim ambicijama i priličnim ovlastima, Carl Bildt je u početcima srpskog ratnog pohoda izjavio kako se oružjem ne može zaustaviti balkanski nasilnik! Buduće ponašanje svjetskih sila bilo je usklađeno s takvom diletantskom procjenom, a izravna posljedica međunarodnog oružanog nemiješanja u balkanske ratne sukobe, bile su tisuće ubijenih i stotine tisuća izbjeglica ostavljenih na milost Miloševićim podanicima.

Stvari su se kasnije razvijale kao kod srednjoškolača koji u jednadžbi, umjesto minusa napišu plus, pa se kasnije čude kako im rezultat nije dobar, a baš su sve dobro zbrajali, oduzimali, vadili korijenje...

Svijet je prihvatio Bildtovu procjenu da se Miloševića ne može zaustaviti oružjem kao jednu od činjenica u jednadžbi s kojom su pokušavali riješiti sukobe u bivšoj Jugoslaviji.

Slijedom toga, Vijeće sigurnosti UN donijelo je kasnije i odluku o sigurnosnim zonama u Sarajevu, Tuzli, Bihaću, Srebrenici, Goraždu i Žepi. Sjećamo li se koliko su "sigurne" bile takve zone? Pred očima pripadnika UNPROFOR-a i UNCRO-a, uz nemoćnog i osramoćenog izaslanika glavnoga tajnika UN-a Akashia ljeti 1995., etnički je istrebljeno nekoliko tisuća civila, stanovnika "sigurnih" zona, Srebrenice i Žepe. Nije bilo međunarodnog suprotstavljanja, jer, rekao je Bildt, Miloševića se ne može spriječiti oružjem! Kako je to bilo javno obznanjeno, opće poznata činjenica, Slobini su "delije" krenuli dalje. Početkom kolovoza iste godine, na red su došli Bihać i Goražde. Tisuću i sto dana u okruženju, bez lijekova i hrane, stanovnike tih gradova čekala je sudbina Srebrenice.

Da bi opravdali tezu o nemiješanju, vojni su stratezi zapadnih sila špekulirali teorijama o, navodno, stotinjak tisuću vojnika potrebnih da bi se spasili okruženi gradovi i uspostavio mir u Bosni. Najgore je bilo što su očekivali da u takvim operacijama strada možda i do deset posto njihovih ljudi!

Oni, naravno, nisu krenuli spasiti Bihać, ali su to napravili hrvatski vojnici i generali, među njima Gotovina i Norac. Hrvatska je vojska sama oslobodila svoje okupirane teritorije, ali istovremeno je spriječila još jednu humanitarnu tragediju u "sigurnosnoj" zoni. "Oluja" je otvorila put NATO-u da napokon intervenira, doduše, samo iz zraka. Hrvatska je svojom vojnom akcijom spasila i Goražde.

Iako je u praksi dokazano kako su mu procjene bile pogrešne, ili baš zbog toga, nakon "Oluje" opet se javlja Carl Bildt upućujući obilje uvreda hrvatskom vrhovništvu. U euforiji pobjede malo se tko od nas na to obazirao, ali na povrijeđenu Bildtovu taštinu i moguće posljedice upozorio je već u svibnju 1996. dr. Hrvoje Kačić na sjednici Predsjedničkog vijeća kad se u izuzetno dramatičnim uvjetima raspravljalo o teškom međunarodnom položaju Hrvatske. I tad je Hrvatska bila izložena mnogim razumljivim napadima kojima su se, baš nekako slučajno i u isto vrijeme, pridružili i neki iznenadno osvježeni hrvatski državljani koji su u "Oluji" sudjelovali sjedeći pred svojim TV prijemnicima.

Da je dr. Kačić imao pravo, pokazalo se ovih dana kad, opet valjda slučajno, neke američke, a odmah zatim i naše novine prepisuju, i dopisuju, optužnicu iz Haaga protiv generala Gotovine, Norca i Čermaka, koja, navodno, uopće ne postoji! Pametni ljudi kažu da se previše slučajnih stvari nikad ne događa slučajno. Tako su tajni dokumenti iz Haaga došli do "New York Timesa" slučajno! Ni glavna tužiteljica tog suda, niti itko od službenika, slučajno, ne znaju kako se to dogodilo. Iako se o tome nagađa već mjesecima, članci o optužnici protiv naših generala objavljuju se, slučajno, baš uoči bombardiranja Jugoslavije. Na CNN-u i drugim vodećim svjetskim televizijama, košarkaš Vlado Divac, "slučajni" slušatelji i svi predstavnici Jugoslavije, kao papige, slučajno ponavljaju: "Nas bombardirate, a zašto niste napali i Hrvate za vrijeme 'Oluje'?"

Da su znali kako će se stvari razvijati, generali Norac, Gotovina i Čermak trebali su sjediti u nekom kafiću, pustiti da Miloševići delije naprave u Bihaću i Goraždu ono što su napravili u Srebrenici, te čekati da Bildt i ostali smisle neku novu jednadžbu za ove prostore. Usprkos tisućama novih žrtava, u tom bi slučaju za međunarodnu zajednicu, njezin sud u Haagu i neke domaće dušebrižnike bili moralni i časni vojnici. Nakon što su s "Olujom" spasili tisuće stanovnika Bihaća i Goražda, prijeti im osuda za ratne zločine! Tko je tu lud, a tko zbunjen?

Odjek javnosti na optužbe za hrvatske generale djeluje pomalo salonski. Za otpuštene novinare, uvrijeđene političare ili nalupane nogometne navijače pišu se peticije, skupljaju potpisi i priređuju dobrotvorni balovi i konferencije za tisak, a za ljude koji su nas oslobodili dignuo se tek pokoji glas njihovih suboraca i političara po službenoj dužnosti! Ne zaboravite: te ljude, slučajno, mogu i na smrt osuditi!

PODUNAVSKI SRBI SPREMAJU PROSVJEDE ZBOG AKCIJE NATO-a?

ZAGREB, 1. 4. 99/ "Da, točno je da sam prošli tjedan bio u Vukovaru, ali bio sam u posjetu generalnom konzulatu SRJ i ne znam ni za što drugo," tvrdi veleposlanik SRJ u Hrvatskoj Veljko Knežević. Naime tragom priča da su Srbi namjeravali u utorak protestirati ispred konzulata u Vukovaru zbog NATO-ve akcije u SRJ, neslužbeno smo doznali da je upravo Knežević pokušao uvjeriti čelnike tamošnjih Srba u potrebu organiziranja prosvjeda. No, Knežević kaže: "Nisam davao nikakve instrukcije. Pa, nisam ja nikakav šef podunavskih Srba. Sve te priče su obične konstrukcije." Susreo se, kaže s nekim čelnicima Srba, ali demantira da je bilo govora o organizaciji prosvjeda. "Nisam dobio nikakvu službenu informaciju u vezi toga. Čuo sam da je Knežević u Vukovaru, a da se htio sa mnom sastati, primio bih ga. Očito je da odgovor treba tražiti drugdje," kaže čelnik Partije podunavskih Srba (PBS) Rade Leskovac.

"Stav PBS-a i moj osobni stav podudaraju se sa stavovima koje u Saboru iznose predstavnici Srba," kaže Leskovac. On ocjenjuje pozitivnim činjenicu što se vukovarski Srbi nisu odazvali na prosvjed - ako je točno da je bilo namjera da ih se u to uvuče. "Jesu li oni htjeli prosvjedovati, ne znam. Ali, govori se da je bilo takvih namjera," dodaje Leskovac. Ciljeli je slučaj za Vjesnik komentirao glasnogovornik ZVO-a Milan Trbojević. "Nije bilo službenih inicijativa za prosvjed. Mi se zalažemo za mir, prekid bombardiranja i pregovore. Apeliramo na podunavske Srbe da zadrže mir i da ne učine ništa što bi moglo izazvati hrvatske ekstremiste." I on potvrđuje da su podunavski Srbi "uznemireni zbog onoga što sunarodnjaci trpe". Ali "nije bilo pokušaja organiziranja prosvjeda, što ne znači da ih neće biti", kaže Trbojević.

Nastavak na strani 23